

Třetí Mojžíšova

¹ Povolal pak Hospodin Mojžíše, a mluvil k nìmu z stánku úmluvy, øka: ² Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Když by kdo z vás obìtoval obìt Hospodinu, z hovad, totiž z volù aneb z drobného dobytka obìtovati budete obìt svou. ³ Jestliže zápalná obìt jeho byla by z skotù, samce bez vady obìtovati bude. U dveøí stánku úmluvy obìtovati jej bude dobrovolnì, pøed oblìèejem Hospodinovým. ⁴ A vloží ruku svou na hlavu obìti zápalné, i bude pøíjemná jemu k oèištìní jeho. ⁵ Tedy zabije volka toho pøed tváøí Hospodinovou, a obìtovati budou knìží, synové Aronovi, krev, a pokropí tou krví oltáøe svrchu vùkol, kterýž jest u dveøí stánku úmluvy. ⁶ I stáhne kùži s obìti zápalné, a rozseká ji na díly své. ⁷ A dají synové Arona knìze oheð na oltáø, a narovnají døíví na tom ohni. ⁸ Potom zpoøádají knìží, synové Aronovi, díly ty, hlavu i tuk, na døíví vložené na oheð, kterýž jest na oltáøi. ⁹ A droby jeho i nohy jeho vymyjetè vodou. I páli ti bude knìz všecko to na oltáøi; zápal jest v obìt ohnivou, vùnì spokojující Hospodina. ¹⁰ Jestliže pak z drobného dobytka bude obìt jeho, z ovcí aneb z koz k obìti zápalné, samce bez poškrvny obìtovati bude. ¹¹ A zabije ho pøi stranì oltáøe pùlnoèní pøed tváøí Hospodinovou, a pokropí knìží, synové Aronovi, krví oltáøe vùkol. ¹² I rozseká ho na díly jeho s hlavou jeho i tukem jeho, a zpoøádá je knìz na døíví vložené na oheð, kterýž jest na oltáøi. ¹³ A støeva jeho i nohy jeho vymyje vodou. Tedy obìtovati bude knìz všecko to, a páli ti bude to na oltáøi; zápal jest v obìt ohnivou, vùnì spokojující Hospodina. ¹⁴ Jestliže pak z ptactva obìt zápalnou obìtovati bude Hospodinu, tedy a⁴ obìtuje z

hrdlièek aneb z holoubat obìt svou. ¹⁵ I vloží je knìz na oltáø a nehtem natrhne hlavy jeho, a zapálí na oltáøi, vytlaèe krev jeho na stranu oltáøe. ¹⁶ Odejme také vole jeho s neèistotami jeho, a povrže je blízko oltáøe k stranì východní na místo, kdež jest popel. ¹⁷ A natrhne ho za kòidla jeho, kterýchž však neodtrhne. I pálení bude je knìz na oltáøi na døíví, kteréž jest na ohni; zápal^t jest v obìt ohnivou, vůni spokojující Hospodina.

2

¹ Když by pak který èlovìk obìtoval dar obìti suché Hospodinu, mouka bìlná bude obìt jeho. I poleje ji olejem a vloží na ni kadidlo. ² Pøinese ji pak k synùm Aronovým knìžím, a vezme odtud plnou hrst svou té mouky bìlné a toho oleje se vším kadidlem jejím; i pálení to bude knìz na památku její na oltáøi v obìt ohnivou, vůni spokojující Hospodina. ³ Ostatek pak té obìti suché bude Aronovi i synùm jeho, svaté svatých, z ohnivých obìtí Hospodinových. ⁴ Když bys pak obìtoval dar obìti suché, peèené v peci, a^t jsou z mouky bìlné koláèové nekvašení, zadílaní olejem, aneb oplatkové pøesní olejem pomazání. ⁵ Jestliže pak obìt suchou na pánvici smaženou obìtovati budeš, bude z mouky bìlné olejem zadílané a nenakvašené. ⁶ Rozlámeš ji na kusy a naleješ na ni oleje, obìt suchá jest. ⁷ Pakli obìt suchou v kotlíku pøipravenou obìtovati budeš, z mouky bìlné s olejem bude. ⁸ I pøineseš obìt suchou, kteráž z tìch vůcí bude Hospodinu, a dáš ji knìzi, kterýžto donese ji k oltáøi. ⁹ A vezma knìz z obìti té pamìtné její, pálení je bude na oltáøi, v obìt ohnivou, vůni spokojující Hospodina. ¹⁰ Což pak zůstane z obìti té suché, bude Aronovi i synùm jeho, svaté svatých, z ohnivých obìtí Hospodinových. ¹¹ Žádná obìt suchá, kterouž obìtovati budete Hospodinu, nebude kvašena; nebo

nižádného kvasu, ani medu nebudete obítovati v obít ohnivou Hospodinu. ¹² V obíti prvotin toliko obítovati budete je Hospodinu, ale na tento oltáø neobítujte jich u vůni spokojující. ¹³ Také všeliký dar suché obíti své solí osolíš, a neodejmeš soli smlouvy Boha svého od suché obíti své. Pøi každé obíti své sùl obítovati budeš. ¹⁴ Jestliže bys pak obítoval obít suchou z prvotin Hospodinu, klasy nové ohnìm upražíš, a což vymneš z těch klasù nových, to obítovati budeš, suchou obít prvotin svých. ¹⁵ A poleješ ji svrchu olejem, kadidlo také vložíš na ni; obít suchá jest. ¹⁶ I pálti bude knìz pamìtné její z obilí zetøeného, a z oleje toho, se vším tím kadidlem jejím; v obít ohnivou bude Hospodinu.

3

¹ Jestliže pak obít pokojná bude obít jeho, když by z skotù obítoval, buì vola neb krávu, bez vady bude obítovati je pøed tváøí Hospodinovou. ² Tedy položí ruku svou na hlavu obíti své, i zabije ji u dveøí stánku úmluvy; a kropiti budou knìží synové Aronovi krví na oltáø vůkol. ³ Potom obítovati bude z obíti pokojné ohnivou obít Hospodinu, tuk støeva kryjící, i všeliký tuk, kterýž jest na nich, ⁴ Též obì ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolikéž i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ⁵ I pálti to budou synové Aronovi na oltáøi spolu s obítí zápalnou, kteráž bude na døíví vloženém na oheð; obít zajisté ohnivá jest, vůni spokojující Hospodina. ⁶ Jestliže pak z drobného dobytka bude obít jeho v obít pokojnou Hospodinu, samce aneb samici, bez poškrvny obítovati bude ji. ⁷ Jestliže by obítoval beránka, obít svou, tedy obítovati jej bude pøed tváøí Hospodinovou. ⁸ A vloží ruku svou na hlavu obíti své, a zabije ji pøed stánkem úmluvy, a kropiti budou

synové Aronovi krví její na oltář vùkol. ⁹ Potom obìtovati bude z obìti pokojné obìt ohnivou Hospodinu, tuk její i ocas celý, kterýž od høbetu odejme, též i tuk støeva kryjící se vším tím tukem, kterýž jest na nich, ¹⁰ Též obì dvì ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i braniçi, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ¹¹ I pálití to bude knìz na oltáři; pokrm jest obìti ohnivé Hospodinu. ¹² Jestliže pak koza byla by obìt jeho, tedy bude ji obìtovati pøed oblíèejem Hospodinovým. ¹³ A vloží ruku svou na hlavu její, a zabije ji pøed stánkem úmluvy; i kropiti budou synové Aronovi krví její na oltáři vùkol. ¹⁴ Potom obìtovati bude z ní obìt svou v obìt ohnivou Hospodinu, tuk støeva kryjící, i všecken tuk, kterýž jest na nich, ¹⁵ Též obì dvì ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i braniçi, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ¹⁶ I pálití to bude knìz na oltáři, pokrm obìti ohnivé u vůni pøijemnou. Všecken tuk Hospodinu bude. ¹⁷ Právem vèným po rodech vašich, ve všech pøíbytcích vašich žádného tuku a žádné krve nebudete jísti.

4

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv synùm Izraelským a rci: Když by kdo zhøšil z poblouzení proti nikterému ze všech pøikázání Hospodinových, èinì, èehož býti nemá, a pøestoupil by jedno z nich; ³ Jestliže by knìz pomazaný zhøšil høíchem jiných lidí: tedy obìtovati bude za høích svùj, kterýmž zhøšil, volka mladého bez poškrvny Hospodinu v obìt za høích. ⁴ I pøivede volka toho ke dveøím stánku úmluvy pøed oblíèej Hospodinùv, a položí ruku svou na hlavu volka toho, a zabije ho pøed oblíèejem Hospodinovým. ⁵ Tedy vezme knìz pomazaný krve z toho volka, a vnese ji do stánku úmluvy. ⁶ Potom

omoèí knìz prst svùj v té krvi, a kropiti jí bude sedmkrátè pøed Hospodinem, pøed oponou svatynì. ⁷ Pomaže také knìz tou krví rohù oltáøe, na nimž se kadí vonnými vìcmi pøed Hospodinem, kterýž jest v stánku úmluvy, a ostatek krve volka toho vyleje k spodku oltáøe zápalu, kterýž jest u dveøí stánku úmluvy. ⁸ Všecken pak tuk volka toho za høích vyjme z niho, totiž tuk pøikrývající støeva a všecken tuk, kterýž jest na nich, ⁹ Též obì dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolikéž i branicí, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme ji, ¹⁰ Tak jako se odjímá od volka obìti pokojné, a pálití to bude knìz na oltáøi zápalu. ¹¹ Kùži pak volka toho, i všecko maso jeho s hlavou i s nohami jeho, støeva jeho i s lejny jeho, ¹² A tak celého volka vynese ven za stany na místo èisté, tam kdež se popel vysýpá, a spálí jej na døíví ohnìm; na místì, kdež se popel vysýpá, spálen bude. ¹³ Jestliže by pak všecko množství Izraelské pobloudilo, a byla by ta víc skrytá pøed oèima shromáždìní toho, a uèinili by proti nikterému ze všech pøíkázání Hospodinových, èehož by býti nemìlo, tak že by vinni byli, ¹⁴ A byl by poznán høích, kterýmž zhøešili: tedy obítovati bude shromáždìní volka mladého v obìt za høích, a pøivedou ho pøed stánek úmluvy. ¹⁵ I položí starší shromáždìní toho ruce své na hlavu volka pøed Hospodinem, a zabije volka pøed Hospodinem. ¹⁶ I vnese knìz pomazaný z krve volka toho do stánku úmluvy, ¹⁷ A omoèe knìz prst svùj v té krvi, kropiti jí bude sedmkrátè pøed Hospodinem, pøed oponou. ¹⁸ Pomaže také knìz tou krví rohù oltáøe, kterýž jest pøed Hospodinem v stánku úmluvy; potom všecku krev pozùstávající vyleje k spodku oltáøe zápalu, kterýž jest u dveøí stánku úmluvy. ¹⁹ Všecken také tuk jeho vyjme z niho, a pálití bude na oltáøi. ²⁰ S tím pak volkem tak uèiní, jako uèinil s volkem za høích obítovaným,

rovni tak uèiní s ním. A tak oèistí je knìz, i bude jim odpuštino. ²¹ Volka pak vynese ven z tábora a spálí jej, jako spálil volka prvního; nebo obìt za høích shromáždìní jest. ²² Jestliže pak knìže zhøeší, a uèiní proti nikterému ze všech pøikázání Hospodina Boha svého, èehož býti nemìlo, a to z poblouzení, tak že vinen bude, ²³ A byl by znám høích jeho, jímž zhøešil: tedy pøivede obìt svou z koz, samce bez poškrvny. ²⁴ I položí ruku svou na hlavu toho kozla a zabije ho na místì, kdež se bijí obìti zápalné pøed Hospodinem; obìt za høích jest. ²⁵ A vezma knìz z krve obìti za høích na prst svùj, pomaže rohù oltáøe zápalu, ostatek pak krve jeho vyleje k spodku oltáøe zápalu. ²⁶ Všecken také tuk jeho pálení bude na oltáøi, jako i tuk obìtí pokojných. A tak oèistí jej knìz od høíchu jeho, a odpuštìn bude jemu. ²⁷ Jestliže pak zhøeší èlovìk z lidu obecného z poblouzení, uèinì proti nikterému pøikázání Hospodinovu, èehož by nemìlo býti, tak že vinen bude, ²⁸ A byl by znám høích jeho, kterýmž zhøešil: tedy pøivede obìt svou z koz, samici bez poškrvny, za høích svùj, jímž zhøešil. ²⁹ I položí ruku svou na hlavu obìti té za høích a zabije tu obìt za høích na místì obìtí zápalných. ³⁰ A vezma knìz z krve její na prst svùj, pomaže rohù oltáøe zápalu, a ostatek krve její vyleje u spodku oltáøe. ³¹ Všecken také tuk její odejme, jako se odjímá tuk od obìtí pokojných, a pálení jej bude knìz na oltáøi u vùni pøíjemnou Hospodinu. A tak oèistí jej knìz, a bude mu odpuštino. ³² Pakli by z ovcí pøinesl obìt svou za høích, samici bez poškrvny pøinese. ³³ A vloží ruku svou na hlavu té obìti za høích a zabije ji v obìt za høích na místì, kdež se bijí obìti zápalné. ³⁴ Potom vezma knìz krve z obìti té za høích na prst svùj, pomaže rohù oltáøe zápalu, ostatek pak krve její vyleje k spodku oltáøe. ³⁵ Všecken také tuk její odejme, jakž se odjímá tuk beránka z obìtí pokojných, a pálení jej bude knìz na oltáøi

v obět ohnivou Hospodinu. A tak očistí jej kněz od hříchů jeho, kterýmž zhřešil, a odpuštění bude jemu.

5

¹ Zhřešil-li by člověk, tak že slyší hlas zakletí a jsa svědkem toho, což viděl neb slyšel, a neoznámil by, ponese pokutu za nepravost svou. ² Aneb jestliže by se dotkl člověk některé věci nečisté, buďto těla zvířeti nečisté, buďto těla hovada nečistého, aneb těla žížaly nečisté, a bylo by to skryto před ním, tedy nečistý bude a vinen jest. ³ Aneb jestliže by se dotkl nečistoty člověka, jaká by koli byla nečistota jeho, kterouž se poškvřouje, a bylo by to skryto před ním, a potom poznal by to, vinen jest. ⁴ Aneb jestliže by se kdo zapřisáhl, vynášeje to rty svými, že učiní něco zlého aneb dobrého, a to o jakékoli věci, o níž člověk s přísahou obyčej má mluvit, a bylo by to skryto před ním, a potom by poznal, že vinen jest jednou víc z těch, ⁵ Když tedy vinen bude jednou víc z těch: vyzná hřích svůj, ⁶ A přivede obět za vinu svou Hospodinu, za hřích svůj, kterýmž zhřešil, samici z dobytku drobného, ovci aneb kozu za hřích, a očistí jej kněz od hříchů jeho. ⁷ A pakli by s to býti nemohl, aby dobytě obitoval, tedy přinese obět za vinu svou, kterouž zhřešil, dvě hrdličky aneb dvě holoubátek Hospodinu, jedno v obět za hřích a druhé v obět zápalnou. ⁸ I přinese je k knězi, a on obítovati bude nejprve to, kteréž má býti v obět za hřích, a nehtem natrhne hlavy jeho naproti tylu jeho, však nerozdílí jí. ⁹ I pokropí krví z oběti za hřích strany oltáře, a což zůstane krve, vytlačí ji k spodku oltáře; nebo obět za hřích jest. ¹⁰ Z druhého pak učiní obět zápalnou vedle obyčej. A tak očistí jej kněz od hříchů jeho, kterýmž zhřešil, a bude mu odpuštění. ¹¹ A pakli nemůže s to býti, aby přinesl dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, tedy

pøinese obìt svou ten, kterýž zhøešil, desátý díl míry efi mouky bìlné v obìt za høích. Nenaleje¹ na ni oleje, aniž položí na ni kadidla, nebo obìt za høích jest. ¹² Kterouž když pøinese k knìzi, tedy knìz vezma z ní plnou hrst svou, pamìtné její, páli to bude na oltáøi mimo obìt ohnivou Hospodinu, obìt za høích jest. ¹³ I oèistí jej knìz od høichu jeho, kterýmž zhøešil v kterékoli vìci z tìch, a bude² mu odpuštìn; ostatek pak bude knìzi jako pøi obìti suché. ¹⁴ Mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁵ Kdyby èlovìk pøestoupil pøestoupením, a zhøešil by z poblouzení, ujímaje vìcí posvìcených Hospodinu: tedy pøinese obìt za vinu svou Hospodinu, skopce bez poškrvny z drobného dobytka, podlé ceny tvé, nejníž za dva loty støíbra, vedlé lotu svatynì, za vinu. ¹⁶ A tak, což zhøešil, ujímaje posvìcených vìcí, nahradí, a pátý díl nad to pøídá, dada to knìzi; knìz pak oèistí jej skrze skopce obìti za vinu, a bude jemu odpuština. ¹⁷ Jestliže by pak èlovìk zhøešil, a uèinil by proti nikterému ze všech pøikázání Hospodinových, èehož by nemìlo býti, neznaje toho, a byl by vinen, rovnì též ponese nepravost svou. ¹⁸ A pøivede skopce bez poškrvny z drobného dobytka vedlé ceny tvé v obìt za vinu k knìzi. I oèistí jej knìz od poblouzení jeho, kterýmž pobloudil a o nìmž nevidìl, a bude mu odpuštìno. ¹⁹ Obìt za provinìní jest, nebo zavinil Hospodinu.

6

¹ Mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Kdyby èlovìk zhøešil a pøestoupením pøestoupil proti Hospodinu, buì že by oklamal bližního svého v vìci sobì svìšené, aneb v spolku nijakém, aneb mocí by vzal nìco, aneb lstivì podvedl bližního svého, ³ Buì že nalezna ztracenou vìc, za pøelby mu ji, buì že by pøisáhl falešnì, kteroukoli vìcí

z těch, kterouž pøihází se èlovìku uèiniti a zhøešiti jí, ⁴ Když by tedy zhøešil a vinen byl: navrátí zase tu víc, kterouž mocí sobì vzal, aneb tu, kteréž lstivì s útiskem dosáhl, aneb tu, kteráž mu svìøena byla, aneb ztracenou víc, kterouž našel, ⁵ Aneb o kterékoli vícì falešni pøisáhl: tedy navrátí to z cela, a nad to pátý díl toho pøidá tomu, èiž bylo; to navrátí v den obìti za høích svùj. ⁶ Obìt pak za høích svùj pøivede Hospodinu z drobného dobytku, skopce bez poškrvny, vedlé ceny tvé, v obìt za vinu knìzi. ⁷ I oèistí jej knìz pøed Hospodinem, a odpuštino mu bude, jedna každá z těch vícì, kterouž by uèinil a jí vinen byl. ⁸ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁹ Pøikaž Aronovi i synùm jeho a rci: Tento bude øád pøi obìti zápalné: (slove pak obìt zápalná od pálení na oltáøi celou noc až do jitra, nebo oheð na oltáøi vždycky hoøeti bude), ¹⁰ Obleèe se knìz v roucho své lnìné, a košilku lnìnou vezme na tilo své, a vyhrabe popel, když oheð spálí obìt zápalnou na oltáøi, a vysype jej u oltáøe. ¹¹ Potom svleèe šaty své a obleèe se v roucho jiné, a vynese popel ven z stanù na místo èisté. ¹² Oheð pak, kterýž jest na oltáøi, bude hoøeti na nìm, nebude uhašován. A bude zapalovati jím knìz døíví každého jitra, a zpoøádá na nìm obìt zápalnou, a pálení bude na nìm tuk pokojných obìtí. ¹³ Oheð ustavièni hoøeti bude na oltáøi, a nebude[†] uhašen. ¹⁴ Tento pak bude øád pøi obìti suché, kterouž obìtovati budou synové Aronovi Hospodinu u oltáøe: ¹⁵ Vezme hrst bìlné mouky z obìti té a z oleje jejího, se vším tím kadidlem, kteréž bude na obìti suché, a pálení to bude na oltáøi u vůni líbeznou, pamìtné její Hospodinu. ¹⁶ Což pak zùstane z ní, to jísti budou Aron i synové jeho; pøesné jísti se bude na místì svatém, v síni stánku úmluvy jísti to budou. ¹⁷ Nebude vaøeno s kvasem, nebo jsem jim to dal za díl z obìtí mých ohnivých; svaté svatých to jest, jako i obìt za høích a jako obìt za

vinu. ¹⁸ Každý mužského pohlaví z synů Aronových jísti bude to právem věným po rodech vašich, z ohnivých obětí Hospodinových. Což by se koli dotklo toho, svaté bude. ¹⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁰ Tato jest obět Aronova a synů jeho, kterouž obětovati budou Hospodinu v den pomazání jeho: Desátý díl míry efi mouky bílné za obět suchou ustaviěnou, polovici toho ráno a polovici u veèer. ²¹ Na pánvici s olejem strojena bude; smaženou pøineseš ji, a peèené kusy oběti suché obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina. ²² A knìz, kterýž z synů jeho po nìm pomazán bude, a' ji obìtuje právem věným. Hospodinu všecko to páleno bude. ²³ A všeliká suchá obět knìžská celá spálena bude; nebude' jedena. ²⁴ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁵ Mluv Aronovi a synům jeho a rci: Tento bude øád oběti za høích: Na místì, kdež se zabijí obět zápalná, zabita bude obět za høích pøed Hospodinem; svatá svatých jest. ²⁶ Knìz obìtující tu obět za høích bude' jísti ji; na místì svatém jedena bude v síni stánku úmluvy. ²⁷ Což by se koli dotklo masa jejího, svaté bude; a jestliže by krví její šaty skropeny byly, to, což skropeno jest, obmyješ na místì svatém. ²⁸ A nádoba hlinìná, v níž by vaøeno bylo, rozražena bude; pakli by v nádobì mìdiné vaøeno bylo, vytøena a vymyta bude vodou. ²⁹ Všeliký pohlaví mužského mezi knìžími jísti to bude; svaté svatých jest. ³⁰ Ale žádná obět za høích, (z jejížto krve nic vneseno bylo by do stánku úmluvy k oèištìní v svatyni), nebude jedena; ohnìm spálena bude.

7

¹ Tento pak bude øád oběti za provinìní; svatá svatých jest. ² Na kterémž místì zabijí se obět zápalná, na témž zabijí i obět za vinu, a pokropí krví její oltáøe svrchu vùkol. ³ Všecken pak tuk její obětovati bude z ní, ocas i

tuk støeva pøikrývající. ⁴ Též obì dvì ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách; a branici, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme. ⁵ I bude pálení to knìz na oltáøi v obìt ohnivou Hospodinu; obìt za provinìní jest. ⁶ Všelický pohlaví mužského mezi knìžími jísti bude ji, na místì svatém jedena bude; svatá svatých jest. ⁷ Jakož obìt za høích, tak obìt za vinu, jednostejné právo míti budou; knìzi, kterýž by ho oèišoval, pøináležeti bude. ⁸ Knìzi pak, kterýž by nièi obìt zápalnou obìtoval, kùže té obìti zápalné, kterouž obìtoval, pøináležeti bude. ⁹ Nadto všeliká obìt suchá, kteráž v peci peèena bude, a všecko, což na páncvi aneb v kotlíku strojeno bude, knìzi, kterýž to obìtuje, pøináležeti bude. ¹⁰ Tolikéž všeliká obìt suchá olejem zadìlaná aneb upražená, všecnìm synùm Aronovým pøináležeti bude, a to jednomu jako druhému. ¹¹ Tento pak bude øád obìti pokojné, kterouž by obìtoval Hospodinu: ¹² Jestliže by ji obìtoval v obìti chvály, tedy obìtovati bude v obìt chvály koláèe nekvašené, olejem zadìlané a oplatky nekvašené, olejem pomazané a mouku bìlnou smaženou, s timi koláèi olejem zadìlanými. ¹³ Mimo ty koláèe také chléb kvašený obìtovati bude obìt svou, v obìt chvály pokojných obìtí svých. ¹⁴ A bude^t obìtovati z niho jeden pecník, ze vši té obìti Hospodinu obìt ku pozdvižení, a ten pøináležeti bude tomu knìzi, kterýž kropil krví té obìti pokojné. ¹⁵ Maso pak obìt, z té obìti chvály, jenž jest obìt pokojná, v den obìtování jejího jedeno bude, aniž co zůstane z niho do jitra. ¹⁶ Jestliže by pak z slibu aneb z dobré vůle obìtoval obìt svou, tolikéž v den obìtování jejího jedena bude; a jestliže by co zůstalo z toho, tedy na druhý den jísti se bude. ¹⁷ Jestliže by pak co masa z té obìti zůstalo do tøetího dne, ohnìm spáleno bude. ¹⁸ Pakli by kdo pøedce jedl maso obìti pokojné dne tøetího, nebude^t pøíjemný ten, kterýž ji obìtoval, aniž pøijata

bude, ale ohavnost bude, a kdož by koli jedl je, ponese nepravost svou. ¹⁹ Též maso, kteréž by se dotklo něeho nečistého, nebude jedeno, ale ohněm spáleno bude; maso pak jiné, kdož by koli čistý byl, bude moci jísti. ²⁰ Nebo ělovik, kterýž by jedl maso z oběti pokojné, kteráž jest Hospodinu obětována, a byl by poškrvinný: tedy vyhlazen bude ělovik ten z lidu svého. ²¹ A kdož by se dotkl něeho nečistého, buďto nečistoty ělovika, buď hovada nečistého aneb všeliké ohavnosti nečisté, a jedl by maso z oběti pokojné, kteráž jest Hospodinu posvěcena: tedy vyhlazen bude ělovik ten z lidu svého. ²² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ²³ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Žádného tuku z vola, aneb z ovce, aneb z kozy nebudete jísti. ²⁴ A ěkoli tuk mrtvého a tuk udáveného hovada může užíván býti k všeliké potřebě, ale jísti ho nikoli nebudete. ²⁵ Nebo kdož by koli jedl tuk z hovada, kteréž obětovati bude ělovik v obět ohnivou Hospodinu, vyhlazen bude ělovik ten, kterýž jedl, z lidu svého. ²⁶ Tolikěž krve žádné jísti nebudete ve všech přísbytcích svých, buď z ptactva, buď z hovada. ²⁷ Všeliký ělovik, kterýž by jedl jakou krev, vyhlazen bude z lidu svého. ²⁸ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ²⁹ Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by obětoval obět svou pokojnou Hospodinu, on sám přinese obět svou Hospodinu z obětí pokojných svých. ³⁰ Ruce jeho obětovati budou obět ohnivou Hospodinu. Tuk s hrudím přinese, a hrudí aby bylo v obět sem i tam obracení před Hospodinem. ³¹ Páliti pak bude kněz tuk na oltáři, ale hrudí to zůstane Aronovi i synům jeho. ³² A plece pravé dáte knězi ku pozdvižení z obětí pokojných vašich. ³³ Kdožkoli z synů Aronových obětovati bude krev obětí pokojných a tuk, tomu se dostane plece pravé na díl jeho. ³⁴ Nebo hrudí sem i tam obracení a plece vzhůru pozdvižení vzal jsem od synů Izraelských z obětí

pokojných jejich, a dal jsem je Aronovi knízi i synům jeho právem věným od synů Izraelských. ³⁵ To[†] jest díl pomazání Aronova, a pomazání synů jeho z ohnivých obětí Hospodinových, ode dne toho, v kterémž jim pøistoupti rozkázal k vykonávání knížství Hospodinu, ³⁶ Kterýž pøikázal Hospodin, aby jim ode dne, v kterémž jich pomazal, dáván byl od synů Izraelských právem věným po rodech jejich. ³⁷ Ten[†] jest øád oběti zápalné, oběti suché, oběti za hřích, oběti za vinu, a posvícování i obětí pokojných, ³⁸ Kteréž pøikázal Hospodin Mojžíšovi na hoøe Sinai toho dne, když pøikázal synům Izraelským, aby obitovali oběti své Hospodinu na poušti Sinai.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Vezmi Arona a syny jeho s ním, i roucha jejich a olej pomazání, též volka k oběti za hřích, a dva skopce, a koš s pøesnými chleby, ³ A shromaží všecko množství ke dveøím stánku úmluvy. ⁴ I uèinil Mojžíš, jakž pøikázal jemu Hospodin, a shromáždilo se všecko množství ke dveøím stánku úmluvy. ⁵ Tedy øekl Mojžíš tomu množství: Toto[†] jest to slovo, kteréž pøikázal vykonati Hospodin. ⁶ A rozkázav pøistoupti Mojžíš Aronovi a synům jeho, umyl je vodou. ⁷ A oblékl jej v sukni a pøepásal ho pasem, a odív ho pláštím, dal náramenník svrchu na něj, a pøipásal jej pasem náramenníka a otáhl ho jím. ⁸ A vložil na něj náprsník, do nihožto dal urim a thumim. ⁹ Potom vstavil èepici na hlavu jeho; a dal na èepici jeho po pøedu plech zlatý, korunu svatou, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁰ Vzal také Mojžíš olej pomazání a pomazal pøíbytku i všech vící, kteréž byly v ním, a posvětil jich. ¹¹ A pokropil jím oltáøe sedmkrát, a pomazal oltáøe i všeho nádobí jeho, též umyvadla i s podstavkem jeho, aby to všecko posvěceno bylo. ¹² Vlil

také oleje pomazání na hlavu Aronovu, a pomazal ho ku posvěcení jeho. ¹³ Rozkázal také Mojžíš přistoupiti synům Aronovým, a zobláèel je v sukni, a opásal je pasem, a vstavil na ni klobouky, jakož byl přikázal Hospodin jemu. ¹⁴ A přivedl volka k oběti za hřích, i položil Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka oběti za hřích. ¹⁵ I zabil jej a vzal krev jeho, a pomazal rohů oltáře vůkol prstem svým, a tak oèistil oltář. Ostatek pak krve vylil k spodku oltáře a posvětil ho k oèišťování na nim. ¹⁶ Vzal také všecken tuk, kterýž byl na stěvách, a branici s jater a obě ledvinky i tuk jejich, a pátil to Mojžíš na oltáři. ¹⁷ Volka pak toho i kůži jeho, i maso jeho, i lejna jeho spálil ohněm vni za stany, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁸ Potom přivedl skopce oběti zápalné, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. ¹⁹ I zabil jej, a pokropil Mojžíš krví oltáře po vrchu vůkol. ²⁰ Skopce také rozsekal na kusy jeho, a pátil Mojžíš hlavu, kusy i tuk. ²¹ Stěva pak a nohy vymyl vodou, a tak spálil Mojžíš všeho skopce na oltáři. I byl zápal u vůni líbeznu, oběť ohnivá Hospodinu, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Rozkázal také přivésti skopce druhého, skopce posvěcení, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu skopce. ²³ I zabil jej, a vzav Mojžíš krve jeho, pomazal jí konce pravého ucha Aronova a palce ruky jeho pravé, i palce nohy jeho pravé. ²⁴ Tolikéž synům Aronovým rozkázav přistoupiti, pomazal kraje ucha jejich pravého a palce ruky jejich pravé, též palce nohy jejich pravé, a vykropil krev na oltář svrchu vůkol. ²⁵ Potom vzal tuk a ocas i všecken tuk pokrývající droby a branici s jater, též obě dvě ledvinky i tuk jejich i plece pravé. ²⁶ Také z koše pšesných chlebů, kteříž byli před Hospodinem, vzal jeden koláč pšesný a jeden pecník chleba s olejem a jeden oplatek, a položil to s tukem a s plecem pravým. ²⁷ A dal to všecko v ruce Aronovy a v ruce

synù jeho, rozkázav obraceti sem i tam v obìt obracení pøed Hospodinem. ²⁸ Potom vzav z rukou jejich, páлил to na oltáøi v zápal. Posvìcení toto jest u vůni rozkošnou, obìt ohnivá Hospodinu. ²⁹ Vzal také Mojžíš hrudí a obracel je sem i tam v obìt obracení pøed Hospodinem; a z skopce posvìcení dostal se Mojžíšovi díl, jakož mu byl pøikázal Hospodin. ³⁰ Vzal také Mojžíš oleje pomazání a krve, kteráž byla na oltáøi, a pokropil Arona i roucha jeho, též synù Aronových a roucha jejich s ním. A tak posvìtil Arona i roucha jeho, též synù jeho i roucha jejich s ním. ³¹ I øekl Mojžíš Aronovi a synùm jeho: Vaøte to maso u dveøí stánku úmluvy, a jezte je tu, i chléb, kterýž jest v koši posvìcení, jakož jsem pøikázal, øka: Aron a synové jeho jísti budou je. ³² Což by pak zùstalo masa i chleba toho, ohnìm to spálíte. ³³ A ze dveøí stánku úmluvy za sedm dní nevycházejte až do dne, v kterémž by se vyplnili dnové svìcení vašeho; nebo za sedm dní posvìcovány budou ruce vaše. ³⁴ Jakož se stalo dnešní den, tak pøikázal Hospodin èiniti k oèištìní vašemu. ³⁵ Protož u dveøí stánku úmluvy zùstanete ve dne i v noci za sedm dní, a ostøíhati budete naøízení Hospodinova, abyste nezemøeli; nebo tak mi jest pøikázáno. ³⁶ Uèinil tedy Aron i synové jeho všechny vici, kteréž pøikázal Hospodin skrze Mojžíše.

9

¹ Stalo se pak dne osmého, povolal Mojžíš Arona a synù jeho i starších Izraelských. ² I øekl Aronovi: Vezmi sobì tele k obìti za høích, a skopce k obìti zápalné, obé bez poškvrny, a obítuj pøed Hospodinem. ³ K synùm pak Izraelským mluvíti budeš, øka: Vezmíte kozla k obìti za høích, a tele a beránka, roení, bez vady, k obìti zápalné, ⁴ Vola také a skopce k obìti pokojné, abyste obìtovali pøed Hospodinem, a obìt suchou zadìlanou olejem; nebo

dnes se vám ukáže Hospodin. ⁵ Tedy vzali ty vši, kteréž pøikázal Mojžíš pøed stánkem úmluvy, a pøistoupivši všecko shromáždíní, stáli pøed Hospodinem. ⁶ I øekl Mojžíš: Toto jest ta vši, kterouž pøikázal Hospodin. Vykonejtež ji, a ukáže se vám sláva Hospodinova. ⁷ Aronovi pak øekl Mojžíš: Pøistup k oltáøi a obìtuj obìt za høích svùj, a obìt zápalnou svou k vykonání oèištní za sebe i za lid tento; obìtuj také obìt lidu všeho, a uèi oèištní za ni, jakož pøikázal Hospodin. ⁸ Pøistoupiv tedy Aron k oltáøi, zabil tele své k obìti za høích. ⁹ I dali mu synové Aronovi krev. Kterýžto omoèiv prst svùj ve krvi, pomazal rohù oltáøe, ostatek pak krve vylil k spodku oltáøe. ¹⁰ Ale tuk a ledvinky, i braniçi s jater té obìti za høích páлил na oltáøi, jakož byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹¹ Maso pak s kùží spáлил vni za stany. ¹² Zabil také obìt zápalnou. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil po vrchu oltáøe vùkol. ¹³ Podali jemu také i obìti zápalné s kusy jejími i hlavy její, a páлил ji na oltáøi. ¹⁴ A vymyv støeva i nohy její, páлил je s obìtí zápalnou na oltáøi. ¹⁵ Obìtoval také obìt všeho lidu. A vzav kozla obìti za høích, kterýž byl všeho lidu, zabil jej a obìtoval ho za høích jako i prvního. ¹⁶ Obìtoval též obìt zápalnou a uèinil ji vedlé obyèeje. ¹⁷ Tolikéž i obìt suchou obìtoval, a vzav plnou hrst z ní, páлил to na oltáøi, mimo obìt zápalnou jitøní. ¹⁸ Zabil ješti i vola a skopce k obìti pokojné, kteráž byla za lid. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil oltáøe po vrchu vùkol. ¹⁹ Dali jemu také tuk z vola a z skopce ocas, a tuk pøikrývající støeva i ledvinky a braniçi s jater. ²⁰ A položili vèecken tuk na hrudí; i páлил ten tuk na oltáøi. ²¹ Hrudí pak a plece pravé obracel sem i tam Aron v obìt obracení pøed Hospodinem, jakož byl pøikázal Mojžíšovi. ²² Potom Aron pozdvihna rukou svých k lidu, dal jim požeñnání, a sstoupil od obìtování obìti za høích a obìti

zápalné i oběti pokojné. ²³ Tedy všel Mojžíš s Aronem do stánku úmluvy; a když vycházeli z něho, požehnání dávali lidu. I ukázala se sláva Hospodinova všemu lidu. ²⁴ Nebo sstoupil oheď od tváři Hospodina, a spálil na oltáři obět zápalnou i všecken tuk. Což když uzøel veškeren lid, zkoikli a padli na tváři své.

10

¹ Synové pak Aronovi Nádab a Abiu, vzavše jeden každý kadidlnici svou, dali do nich oheď a položili na něj kadidlo, a obětovali pøed Hospodinem oheď cizí, èehož jim byl nepøikázal. ² Protož sstoupiv oheď od Hospodina, spálil je; a zemøeli tu pøed Hospodinem. ³ I øekl Mojžíš Aronovi: To⁴ jest, což mluvil Hospodin, øka: V tìch, kteøíž pøistupují ke mnì, posvìcen budu, a pøed oblèejem všeho lidu oslaven budu. I mlèel Aron. ⁴ Tedy povolal Mojžíš Mizaele a Elizafana, synù Uziele, strýce Aronova, a øekl jim: Poíte a vyneste bratøí své od svatynì ven za stany. ⁵ I pøišli a vynesli je v sukních jejich ven za stany, jakž byl rozkázal Mojžíš. ⁶ Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synùm jeho: Hlav svých neodkrývejte a roucha svého neroztrhujte, abyste nezemøeli, a aby se Bùh na všecko množství nerozhníval; ale bratøí vaši, všecka rodina Izraelská, budou plakati nad tím spálením, kteréž uvedl Hospodin. ⁷ Vy pak ze dveøí stánku úmluvy nevycházejte, abyste nezemøeli; nebo olej pomazání Hospodinova jest na vás. I uèinili vedlé rozkázání Mojžíšova. ⁸ Mluvil také Hospodin Aronovi, øka: ⁹ Vína a nápoje opojného nebudeš píti, ty ani synové tvoji s tebou, kdyžkoli budete mítí vcházetí do stánku úmluvy, abyste nezemøeli, (ustanovení vìené to bude po rodech vašich); ¹⁰ Také abyste rozeznati mohli mezi svatým a neposvìceným, a mezi èistým a neèistým;

¹¹ Též abyste uèili syny Izraelské všechnì ustanovením, kteráž mluvil Hospodin k nim skrze Mojžíše. ¹² Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synùm jeho, kteøíž živi zùstali: Vezmìte obìt suchou, kteráž zùstala z ohnivých obìtí Hospodinových, a jezte ji s pøesnicemi u oltáøe; nebo svatá svatých jest. ¹³ Protož jísti budete ji na místì svatém, nebo to jest právo tvé a právo synù tvých z ohnivých obìtí Hospodinových; tak zajisté jest mi pøikázáno. ¹⁴ Hrudí pak sem i tam obracení, a plece vznášení jísti budete na místì èistém, ty i synové tvoji, i dcery tvé s tebou; nebo to právem tobì a synùm tvým dáno jest z pokojných obìtí synù Izraelských. ¹⁵ Plece vzhùru vznášení a hrudí sem i tam obracení s obìtmi ohnivými tukù, kteréž pøinesou, aby sem i tam obracìno bylo, tak jako obìt obracení pøed Hospodinem, bude tobì i synùm tvým s tebou právem vìèným, jakož pøikázal Hospodin. ¹⁶ Mojžíš pak hledal pilnì kozla k obìti za høích, a hle, již spálen byl. Tedy rozhnìval se na Eleazara a Itamara, syny Aronovy pozùstalé, a øekl: ¹⁷ Proèež jste nejedli obìti za høích na místì svatém? Nebo svatá svatých byla, ponìvadž ji dal vám, abyste nesli nepravost všeho množství k oèištìní jejich pøed Hospodinem. ¹⁸ A hle, ani krev její není vnesena do vnitøku svatynì. Jísti jste mìli ji v svatyni, jakož jsem byl pøikázal. ¹⁹ Tedy odpovìdìl Aron Mojžíšovi: Aj, dnes obìtovali obìt svou za høích a obìt svou zápalnou pøed Hospodinem, ale pøihodila se mnì taková vìc, že, kdybych byl jedl obìt za høích dnes, zdali by se to líbilo Hospodinu? ²⁰ Což když uslyšel Mojžíš, pøestal na tom.

11

¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, øka jim:
² Mluvte k synùm Izraelským, økouce: Tito jsou živoèichové, kteréž jísti budete ze všech hovad, kteráž jsou na

zemi: ³ Všelíkè hovado, kteréž má kopyta rozdílená, tak aby rozdvojená byla, a pøežívá, jísti budete. ⁴ A však z těch, kteréž pøežívají, a z těch, kteréž kopyta rozdílená mají, nebudete jísti, jako velblouda; nebo aè pøežívá, ale kopyta rozdíleného nemá, neèistý vám bude. ⁵ Ani králíka, kterýž aè pøežívá, ale kopyta rozdíleného nemá, neèistý vám bude. ⁶ Ani zajíce; nebo aè pøežívá, ale kopyta rozdíleného nemá, neèistý vám bude. ⁷ Tolikéž ani svini; nebo aè má rozdílené kopyto, tak že se rozdvojuje, ale nepøežívá, neèistá bude vám. ⁸ Masa jejich nebudete jísti, ani tìla jejich mrtvého se dotýkati, neèistá budou vám. ⁹ Ze všech pak živoèichù, kteøíž u vodách jsou, tyto jísti budete: Všecko, což má plejtvy a šupiny u vodách moøských i v øekách, jísti budete. ¹⁰ Všecko pak, což nemá plejtví a šupin v moøi i v øekách, buí jakýkoli hmyz vodný, aneb jakákoli duše živá u vodách, ohavností bude vám. ¹¹ A tak v ohavnosti vám budou, abyste masa jejich nejedli a tìla jejich v ohyždnosti mìli. ¹² Což tedy nemá plejtví a šupin u vodách, to v ohavnosti mìti budete. ¹³ Z ptactva pak tyto v ohavnosti mìti budete, jichžto nebudete jísti, nebo ohavnost jsou, jako jest orel, noh a orlice moøská, ¹⁴ Též sup, kánì a luòák vedlé pokolení svého, ¹⁵ A všeliký krkavec vedlé pokolení svého, ¹⁶ Také pštros, sova, vodní kánì, a jestøáb vedlé pokolení svého, ¹⁷ A bukaè, køehaø a kalous, ¹⁸ A porfirián, pelikán a labut, ¹⁹ Též èáp a kalandra vedlé pokolení svého, dedek a netopýø. ²⁰ Všelický zemìplaz kòidla mající, kterýž na ètyøech nohách chodí, v ohavnosti mìti budete. ²¹ A však ze všelikého zemìplazu kòidla majícího, kterýž na ètyøech nohách chodí, jísti budete ty, kteøíž mají stehénka na nohách svých, aby skákali na nich po zemi. ²² Tito pak jsou, kteréž jísti budete: Arbes vedlé pokolení svého, sálem vedlé pokolení svého, chargol vedlé pokolení svého, a chagab vedlé

pokolení svého. ²³ Jiný pak zemìplaz všeliký kòidla mající, kterýž na ètyøech nohách chodí, v ohavnosti míti budete. ²⁴ Nebo tími byste se poškròovali. Protož kdož by se koli dotkl tìla jich, neèistý bude až do veèera. ²⁵ A kdož by koli nesl tìla jich, zpéøe roucho své a neèistý bude až do veèera. ²⁶ Všeliké hovado, kteréž má rozdílené kopyto, ale není rozdvojené, a nepøežívá, neèisté vám bude. Kdož by koli jeho se dotekl, neèistý bude. ²⁷ A cožkoli chodí na tlapách svých ze všech hovad ètvernohých, neèisté bude vám. Kdož by koli dotkl se tìl jejich, neèistý bude až do veèera. ²⁸ A kdož by koli nesl tìla jejich, zpéøe roucha svá a neèistý bude až do veèera; nebo neèistá jsou vám. ²⁹ Také i toto vám neèisté bude mezi zemìplazy, kteøíž lezou po zemi: Kolèava a myš a žába, každé vedlé pokolení svého; ³⁰ Též ježek a ještírka, hlemejži, štír a krtice. ³¹ Tyto vìci neèisté vám budou ze všelijakého zemìplazu. Kdož by se koli dotkl jich mrtvých, neèistý bude až do veèera. ³² A všeliká vìc, na kterouž by padlo něco z tìch již mrtvých tìl, neèistá bude, buì nádoba døeviná, neb roucho, neb kùže, aneb pytel. A všeliká nádoba, kteréž se k dílu nijakému užívá, do vody vložena bude a neèistá zůstane až do veèera, potom èistá bude. ³³ Všeliká pak nádoba hliníná, do níž by něco toho upadlo, i což by koli v ní bylo, neèisté bude, ona pak rozražena bude. ³⁴ Všeliký také pokrm, jehož se užívá, jestliže by na něj voda vylita byla, neèistý bude; a všeliký nápoj ku pití pøíhodný v každé nádobì neèisté bude neèistý. ³⁵ A všechno, na èež by něco z tìla jejich upadlo, neèisté bude. Pec a kotlišti zboøeno bude, nebo neèisté jest; protož za neèisté je míti budete. ³⁶ Ale studnice a èisterna, i všeliké shromáždìní vod, èistá budou; však což by se dotklo umrliny jejich, neèisté bude. ³⁷ Jestliže by pak něco z mrchy jejich upadlo na nikteré semeno, kteréž síti obyèej jest, èisté bude. ³⁸ Ale když

by polito bylo vodou semeno, a potom padlo by nič z umrliny jejich na ni, neèisté bude vám. ³⁹ Jestliže by umøelo hovado z tìch, kteráž vám jsou ku pokrmu, kdož by se koli mrchy jeho dotkl, neèistý bude až do veèera. ⁴⁰ Kdo by jedl z tìla toho, zpéøe^t roucha svá a neèistý bude až do veèera. Také i ten, kterýž by vynesl tu mrchu, zpéøe roucha svá, a neèistý bude až do veèera. ⁴¹ Tolikéž všeliký zemìplaz, kterýž se plazí po zemi, v ohavnosti bude vám; nebudete ho jísti. ⁴² Nièeho, což se plazí na prsech, aneb cožkoli ètvermo leze, aneb více má noh, ze všeho zemìplazu, kterýž se plazí po zemi, nebudete jísti nebo jsou ohavnost. ⁴³ Nezohavujtež duší svých žádným zemìplazem, kterýž se plazí, a nepoškrvujte se jimi, abyste neèistí nebyli uèinìni skrze ni. ⁴⁴ Nebo já jsem Hospodin Bùh váš; protož posvítež se, a svatí buíte, nebo já svatý jsem, a nepošvròujte duší svých žádným zemìplazem, kterýž se plazí po zemi. ⁴⁵ Nebo já jsem Hospodin, kterýž jsem vás vyvedl z zemì Egyptské, abych vám byl za Boha; protož svatí buíte, nebo já jsem svatý. ⁴⁶ To^t jest právo strany hovada, ptactva a všeliké duše živé, kteráž se hýbe u vodách, a každé duše živé, kteráž se plazí na zemi, ⁴⁷ Aby rozdíl èinìn byl mezi neèistým a èistým, a mezi živoèichy, kteøíž se mají jísti, a mezi živoèichy, kteøíž se nemají jísti.

12

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv synùm Izraelským a rci: Žena poènuc, porodí-li pacholík, neèistá bude za sedm dní; podlé poètu dnù, v nichž oddìluje se pro nemoc svou, neèistá bude. ³ Potom dne osmého obøezáno bude tìlo neobøízky jeho. ⁴ Ona pak ještě za tøidceti a tøi dni zùstávati bude v oèiš^tování se od krve. Nižádné vìci svaté se nedotkne a k svatyni nepùjde,

dokudž se nevyplní dnové oěišťiní jejího. ⁵ Pakli ðiveèku porodí, neèistá bude za dvì nedìle vedlé neèistoty oddìlení svého, a šedesáte šest dní zùstávati bude v oěišťiní od krve. ⁶ Když pak vyplní se dnové oěišťiní jejího po synu aneb po dceøi, pøinese beránka roèního na obìť zápalnou, a holoubátko aneb hrdlièku na obìť za høích, ke dveøím stánku úmluvy, knìzi. ⁷ Kterýž obìtovati ji bude pøed Hospodinem, a oěistí ji, a tak oěišťina bude od toku krve své. Ten jest zákon té, kteráž porodila pacholíka aneb ðiveèku. ⁸ Pakli nebude moci býti s beránka, tedy vezme dvé hrdlièátek, aneb dvé holoubátek, jedno v obìť zápalnou a druhé v obìť za høích. I oěistí ji knìz, a tak èistá bude.

13

¹ Mluvil také Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, øka: ² Èlovík ješto by na kùži tìla jeho byla nijaká oteklna aneb prašivina, aneb poškrvna pobìlavá, a bylo by na kùži tìla jeho nice podobného k ránì malomocenství: tedy pøiveden bude k Aronovi knìzi, aneb k ñikterému z synù jeho knìží. ³ I pohledí knìz na ránu, kteráž jest na kùži tìla jeho. Jestliže chlupové na té ránì zbìlejí, a ta rána bude-li na pohlediní hlubší nežli jiná kùže tìla jeho, rána malomocenství jest. Když tedy spatøí ji knìz, za neèistého vyhlásí jej. ⁴ Pakli by poškrvna pobìlavá byla na kùži tìla jeho, a rána ta nebyla by hlubší nežli jiná kùže, a chlupové její nezbìlely by: tedy rozkáže zavøíti knìz majícího takovou ránu za sedm dní. ⁵ Potom pohledí na ñj knìz v den sedmý, a jestli rána ta zùstává tak pøed oèima jeho a nerozmáhá se po kùži: tedy rozkáže ho zavøíti knìz po druhé za sedm dní. ⁶ I pohledí na ni knìz v den sedmý po druhé, a jestliže ta rána pozèernalá bude, a nerozmohla by se po kùži: tedy za èistého vyhlásí ho knìz, nebo prašivina

jest. I zpěoe roucha svá a èistý bude. ⁷ Pakli^t by se dále rozmohla ta prašivina po kùži jeho, již po ukázání se knìzi k oèišťinì svému, tedy ukáže se znovu knìzi. ⁸ I pohledí na něj knìz, a jestliže se rozmohla ta prašivina po kùži jeho, za neèistého vyhlásí jej knìz, nebo malomocenství jest. ⁹ Rána malomocenství když bude na èlovìku, pøiveden bude k knìzi. ¹⁰ I pohledí na něj knìz, a bude-li oteklina bílá na kùži, až by uèinila chlupy bílé, by^t pak i zdravé maso bylo na té oteklinì: ¹¹ Malomocenství zastaralé jest na kùži tìla jeho. Protož za neèistého vyhlásí jej knìz, a nedá ho zavøíti, nebo zjevnì neèistý jest. ¹² Jestliže by se pak vytilo malomocenství po kùži, a pøikrylo by malomocenství všecku kùži nemocného, od hlavy jeho až do noh jeho, všudy kdež by knìz oèima vidìti mohl: ¹³ I pohledí na něj knìz, a pøikrylo-li by malomocenství všecko tìlo jeho, tedy za èistého vyhlásí nemocného. Nebo všecka ta rána v bìlost se zmìnìla, protož èistý jest. ¹⁴ Ale kdykoli ukáže se na ní živé maso, neèistý bude. ¹⁵ I pohledí knìz na to živé maso a vyhlásí jej za neèistého, nebo to maso živé neèisté jest, malomocenství jest. ¹⁶ Když by pak odešlo zase maso živé a zmìnìlo by se v bìlost, tedy pøijde k knìzi. ¹⁷ A vida knìz, že obrátìla se rána ta v bìlost, za èistou vyhlásí ji; èistá jest. ¹⁸ Když by pak byl na kùži tìla vøed, a byl by zhojen, ¹⁹ Byla-li by na místì vøedu toho oteklina bílá, aneb poškvvrna pobìlavá a náryšavá, tedy ukázána bude knìzi. ²⁰ A vida knìz, že na pohledinì to místo jest nižší nežli jiná kùže, a chlupové na nìm by zbìleli, za neèistého vyhlásí jej knìz. Rána malomocenství jest, kteráž na vøedu vyrostla. ²¹ Pakli, když pohledí na ni knìz, uzøí, že chlupové nezbìleli na nìm, a není nižší nežli jiná kùže, ale že jest pozèernalé místo, tedy zavøe ho knìz za sedm dní. ²² Pakli^t by šíøe se rozmáhala po kùži, za neèistého vyhlásí jej knìz; rána

malomocenství jest. ²³ Pakli by ta poškrvna pobílavá zůstávala na místě svém, a nerozmáhala by se, znamení toho vøedu jest; protož za èistého vyhlásí jej knìz. ²⁴ Tìlo, na jehož kùži byla by spálenina od ohnì, a po zhojení té spáleniny zůstala by poškrvna pobílavá a náryšavá, anebo bílá toliko: ²⁵ Pohledí na ni knìz, a jestliže chlupové na ní zbìleli, a lsknou se, zpùsob také její jest hlubší nežli jiné kùže vùkol: malomocenství jest, kteréž zrostlo na spáleninì; protož za neèistého vyhlásí jej knìz, nebo rána malomocenství jest. ²⁶ Pakli uzøí knìz, an na poškrvni pobílavé není žádného chlupu bílého, a že nižší není nežli jiná kùže, ale že jest pozèernalá, poruèí ho zavøítí knìz za sedm dní. ²⁷ I pohledí na ni knìz dne sedmého. Jestliže se více rozmohla po kùži, tedy za neèistého vyhlásí jej; nebo rána malomocenství jest. ²⁸ Pakli bìlost lsknutá na svém místě zůstávati bude, a nerozmùže se po kùži, ale bude pozèernalá: zprýštìnì od spáleniny jest; za èistého vyhlásí jej knìz, nebo šrám spáleniny jest. ²⁹ Byla-li by pak rána na hlavì aneb na bradì muže neb ženy, ³⁰ Tedy pohledí knìz na tu ránu, a jestliže zpùsob její bude hlubší nežli jiná kùže, a bude na ní vlas prožlutlý a tenký: tedy za neèistého vyhlásí jej knìz, nebo poškrvna èerná jest; malomocenství na hlavì aneb na bradì jest. ³¹ Když pak pohledí knìz na ránu poškrvny èerné a uzøí, že zpùsob její není hlubší nežli jiná kùže, a že není vlasu èerného na ní: zavøítí dá knìz majícího ránu poškrvny èerné za sedm dní. ³² I pohledí knìz na tu ránu dne sedmého, a aj, nerozmohla se ta poškrvna èerná, a není vlasu žlutého na ní, a zpùsob té poškrvny èerné není hlubší nežli kùže: ³³ Tedy oholen bude èlovìk ten, ale poškrvny té èerné nedá holiti. I dá zavøítí knìz majícího tu poškrvnu za sedm dní po druhé. ³⁴ I pohledí knìz na poškrvnu èernou dne sedmého, a jestliže se nerozmohla poškrvna èerná dále po

kůži, a místo její není-li hlubší nežli jiná kůže: za èistého vyhlásí ho knìz, i zpéøe roucha svá a èistý bude. ³⁵ Pakli by se dále rozmohla poškvrna ta èerná po kůži, již po oèišťiní jeho, ³⁶ Tedy pohledí na ni knìz, a uzó-li, že se dále rozmohla ta poškvrna èerná po kůži, nebude více šetøiti vlasu žlutého; neèistý jest. ³⁷ Pakli poškvrna èerná tak zůstává pøed oèima jeho, a èerný vlas vzrostl by na ní, tedy zhojena jest ta poškvrna èerná; èistý jest, a za èistého vyhlásí jej knìz. ³⁸ Když by na kůži tìla muže aneb ženy byly poškvrnny, totiž poškvrnny pobílavé, ³⁹ I pohledí knìz, a jestliže budou na kůži tìla jejich poškvrnny bílé, pozèernalé, tedy poškvrna bílá jest, kteráž na kůži zrostla; èistý jest. ⁴⁰ Muž, z jehož by hlavy vlasové slezli, lysý jest a èistý jest. ⁴¹ Jestliže pak po jedné stranì obleze hlava jeho, nálýsý jest a èistý jest. ⁴² Pakli na té lysinì, aneb na tom oblysení byla by rána bílá a ryšavá, tedy malomocenství zrostlo na lysinì jeho, aneb na oblysení jeho. ⁴³ I pohledí na něj knìz, a uzó-li oteklinu rány bílou a ryšavou na lysinì jeho, aneb na oblysení jeho, jako zpùsob malomocenství na kůži tìla: ⁴⁴ Èlovìk malomocný jest a neèistý jest. Bez meškání za neèistého vyhlásí jej knìz, nebo na hlavì jeho jest malomocenství jeho. ⁴⁵ Malomocný pak, na nìmž by ta rána byla, bude mítì roucho roztržené a hlavu odkrytou a ústa zastøená, a Neèistý, neèistý jsem! volati bude. ⁴⁶ Po všecky dny, v nichž ta rána bude na nìm, za neèistého jmín bude; nebo neèistý jest. Sám bydлити bude, vnì za stany bude pøebývání jeho. ⁴⁷ Když by pak na rouchu byla rána malomocenství, buì na rouchu soukenném aneb na rouchu lnìném, ⁴⁸ Buì na osnovì aneb na outku ze lnu aneb z vlny, buì na kůži aneb na každé vìci kožené, ⁴⁹ A byla by ta rána zelená neb náryšavá na rouchu aneb na kůži, aneb na osnovì, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobi kožené: rána malomocenství jest, ukázána bude knìzi. ⁵⁰ I

pohledí kněz na tu ránu, a dá zavěti tu vč mající ránu za sedm dní. ⁵¹ A pohledí na tu ránu dne sedmého, uzolí-li, že se dále rozmohla ta rána na rouchu, neb po osnovi anebo po outku, aneb na kůži, k čemuž by jí koli užíváno bylo: rána ta malomocenství rozjídává jest, vč nečistá jest. ⁵² I spálí to roucho aneb osnovu, aneb outek z vlny neb ze lnu, aneb jakoukoli nádobu koženou, na níž by byla rána ta; nebo malomocenství škodlivé jest, protož ohněm spáleno bude. ⁵³ Pakli pohledí kněz, uzøel by, že se nerozmohla rána ta na rouchu, aneb na osnovi, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobì kožené: ⁵⁴ Rozkáže kněz, aby zeprali tu vč, na níž byla by rána, i káže ji zavěti za sedm dní po druhé. ⁵⁵ I pohledí kněz po zeprání té vci na ránu. Jestliže nezminila rána barvy své, by^t se pak nerozmohla dále, pøedce nečistá jest. Ohněm spálíš ji; nebo rozjídává vč jest na vrchní neb spodní stranì její. ⁵⁶ Pakli pohledí kněz, uzøel by, an pozèernala rána po zeprání svém, odtrhne ji od roucha aneb od kůže, aneb od osnovy, aneb od outku. ⁵⁷ Jestliže se pak ukáže ještì na rouchu aneb na osnovi, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobì kožené, malomocenství rozjídající se jest. Ohněm spálíš vč tu, na kteréž by ta rána byla. ⁵⁸ Roucho pak aneb osnovu, aneb outek, aneb kteroukoli nádobu koženou, když bys zepral, a odešla by od ní ta rána, ještì po druhé zpøeš, a èisté bude. ⁵⁹ Ten^t jest zákon o ránì malomocenství na rouchu soukenném aneb lnìném, aneb na osnovi, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobì kožené, kterak má za èistou aneb za neèistou uznána býti.

14

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Tento bude øád pøi malomocném v den oèiš^tování jeho: K knìzi pøiveden bude. ³ I vyjde kněz ven z stanù a pohledí na něj, a uzolí-li, že uzdravena jest rána malomocenství malomocného:

⁴ Rozkáže knìz tomu, kterýž se oèiš^uje, vzítì dva vrabce živé a èisté, a døevo cedrové, a èervec dvakrát barvený, a yzop. ⁵ I rozkáže knìz zabiti vrabce jednoho, a vyceditì krev z nìho do nádoby hlininé nad vodou živou. ⁶ A vezme vrabce živého a døevo cedrové, též èervec dvakrát barvený, a yzop, a omoèí to všechno i s vrabcem živým ve krvi vrabce zabitého nad vodou živou. ⁷ Tedy pokropí toho, kterýž se oèiš^uje od malomocenství, sedmkrát, a za èistého jej vyhlásí, i pustí vrabce živého na pole. ⁸ Ten pak, kterýž se oèiš^uje, zpéøe roucho své a oholí všechny vlasy své, umyje se vodou, a èistý bude. Potom vejde do tábora, a bydlii bude vnì, nevcházeje do stanu svého za sedm dní. ⁹ Dne pak sedmého sholí všechny vlasy své, hlavu i bradu svou, i oboèí své, a tak všechny vlasy své sholí; zpéøe také roucha svá a tìlo své umyje vodou, a tak oèistí se. ¹⁰ Dne pak osmého vezme dva beránky bez poškrvny, a ovci jednu roèní bez poškrvny, a tøi desetiny efi mouky bílné k obìti suché, olejem zadìlané, a oleje jednu mírku. ¹¹ Knìz pak, kterýž oèiš^uje, postaví toho èlovìka oèiš^uujícího se s tìmi vícmi pøed Hospodinem u dveøí stánku úmluvy. ¹² I vezme knìz beránka jednoho, kteréhožto obìtovati bude v obìt za høích, a mírku oleje, a obraceti bude tím sem i tam v obìt obracení pøed Hospodinem. ¹³ A zabije beránka toho na místì, kdež se zabijí obìt za høích a obìt zápalná, totiž na místì svatém; nebo jakož obìt za høích, tak obìt za vinu knìzi pøináleží, svatá svatých jest. ¹⁴ I vezme knìz krve z obìti za høích, a pomaže jí kraje ucha pravého èlovìka toho, kterýž se oèiš^uje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. ¹⁵ Vezme také knìz z té mírky oleje, a naleje na ruku svou levou. ¹⁶ A omoèe prst svùj pravý v tom oleji, kterýž má na ruce své levé, pokropí z nìho prstem svým sedmkrát pøed Hospodinem. ¹⁷ Z ostatku pak oleje toho, kterýž

má na ruce své, pomaže knìz kraje ucha pravého èlovìka toho, kterýž se oèiš'uje, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na krev obìti za vinu. ¹⁸ Což pak zùstane oleje, kterýž jest v ruce knìze, pomaže tím hlavy toho, kterýž se oèiš'uje; a tak oèistí jej knìz pøed Hospodinem. ¹⁹ Uèiní také knìz obìt za høích, a oèistí oèiš'ujícího se od neèistoty jeho. A potom zabije obìt zápalnou. ²⁰ I bude obìtovati knìz tu obìt zápalnou, i obìt suchou na oltáøi; a tak oèistí jej, i bude èistý. ²¹ Jestliže pak bude chudý, tak že by s to býti nemohl, tedy vezme jednoho beránka v obìt za provinìní, k obracení jí sem i tam pro oèištìní své, a desátý díl mouky bìlné olejem zadílané k obìti suché, a mírku oleje, ²² Též dvì hrdlièky aneb dvé holoubátek, kteréž by mohl míti, a bude jedno v obìt za høích, a druhé v obìt zápalnou. ²³ I pøinese je v osmý den oèiš'ování svého knìzi, ke dveøùm stánku úmluvy pøed Hospodina. ²⁴ Tedy knìz vezma beránka obìti za vinu a mírku oleje, obraceti je bude sem i tam v obìt obracení pøed Hospodinem. ²⁵ I zabije beránka obìti za provinìní, a vezma krve z obìti za provinìní, pomaže jí kraje ucha pravého èlovìka toho, kterýž se oèiš'uje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. ²⁶ Oleje také naleje knìz na ruku svou levou. ²⁷ A omoèe prst svůj pravý v oleji, kterýž bude na ruce jeho levé, pokropí jím sedmkrát pøed Hospodinem. ²⁸ Pomaže také knìz olejem, kterýž má na ruce své, kraje ucha pravého toho, kdož se èistí, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na místì krve z obìti za vinu. ²⁹ Což pak zùstává oleje, kterýž jest v ruce knìze, pomaže jím hlavy toho, kterýž se oèiš'uje; a tak oèistí jej pøed Hospodinem. ³⁰ Tolikéž uèiní i s hrdlièkou jednou aneb s holoubátkem z tìch, kteréž zjednati mohl. ³¹ Z tìch, kterýchž dostati mohl, obìtovati bude jedno za høích a druhé v obìt zápalnou s obìtí suchou; a tak oèistí

knìz oèiš'ujícìho se pøed Hospodinem. ³² Ten jest zákon toho, na komž by se ukázala rána malomocenství, a kterýž by nemohl býti s ty vícì k oèiš'tinì svému pøináležíté. ³³ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, øka: ³⁴ Když vejdete do zemì Kananejské, kterouž já vám za dìdictví dávám, a dopustil bych ránu malomocenství na nikterý dùm zemì, kterouž vládnouti budete, ³⁵ Tedy pøijde hospodào domu a oznámí knìzi øka: Zdá mi se, jako by byla rána malomocenství na domì. ³⁶ I rozkáže knìz vyprázdñiti dùm, døíve než by všel do niho hlediti na tu ránu, aby nebylo poškrvnìno nicò z těch vícì, kteréž v domì jsou. Potom pak vejde, aby pohledìl na ten dùm. ³⁷ Tedy vida ránu tu, uzøí-li, že rána jest na stìnách domu, totiž dùlkové názelení aneb náèervení, a na pohledinì jsou nižší než stìna jinde: ³⁸ Vyjde knìz z domu toho ke dveøím jeho, a dá zavøíti dùm ten za sedm dní. ³⁹ A v den sedmý navrátí se knìz, a uzøí-li, ano se rozmohla rána na stìnách domu toho: ⁴⁰ Rozkáže vyníti kamení, na nimž by rána taková byla, a vyvrcì je ven za mìsto na místo neèisté. ⁴¹ Dùm pak rozkáže vystrouhati vnitø všudy vùkol; a vysypou prach ten, kterýž sstrouhali, vnì za mìstem na místo neèisté. ⁴² A vezmouce jiné kamení, vyplní jím místo onoho kamení; tolikéž hlíny jiné vezmouce, vymaží dùm. ⁴³ Pakli' by se navrátila rána, a vzrostla by v tom domì po vyvržení kamení a vystrouhání domu, i po vymazání jeho, ⁴⁴ Tedy vejda knìz, uzøí-li, an se rozmohla rána v domì, malomocenství rozjídající se jest v tom domì, neèistý jest. ⁴⁵ I rozboøí ten dùm a kamení jeho, i døívì jeho, a všecko mazání domu toho, a vynosí ven za mìsto na místo neèisté. ⁴⁶ Jestliže by pak kdo všel do domu toho v ten èas, když zavøín byl, neèistý bude až do veèera. ⁴⁷ A jestliže by kdo spal v tom domì, zpéøe roucha svá; tolikéž jestliže by kdo jedl v tom domì, zpéøe roucha svá. ⁴⁸ Jestliže by

pak kněz vejda tam, uzøel, že se nerozmohla rána v domi po obnovení jeho, tedy za èistý vyhlásí dùm ten; nebo uzdravena jest rána jeho. ⁴⁹ A vezma k oèištiní domu toho dva vrabce a døevo cedrové, a èervec dvakrát barvený a yzop, ⁵⁰ I zabije vrabce jednoho, a vycedí krev do nádoby hlininé nad vodou živou. ⁵¹ A vezme døevo cedrové a yzop, a èervec dvakrát barvený, a vrabce živého, omoèí to všecko ve krvi vrabce zabitého a u vodi živé, a pokropí domu toho sedmkrát. ⁵² A tak když oèistí dùm ten krví vrabce a vodou živou a ptákem živým, døevem cedrovým, yzopem a èervcem dvakrát barveným: ⁵³ Vypustí ven vrabce živého z místa na pole, a oèistí dùm ten, i bude èistý. ⁵⁴ Ten jest zákon o všeliké ránì malomocenství a poškrvny èerné, ⁵⁵ A malomocenství roucha i domu, ⁵⁶ I otekliny, prašiviny a poškrvny pobìlavé, ⁵⁷ K ukázání, kdy jest kdo èistý, aneb kdy jest kdo neèistý. Ten[†] jest zákon malomocenství.

15

¹ Mluvil pak Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, øka: ² Mluvte synùm Izraelským a rcete jim: Když by který muž trpìl tok semene z tìla svého, neèistý bude. ³ Tato pak bude neèistota jeho v toku jeho: Jestliže vypìduje tìlo jeho tok svùj, aneb že by se zastavil tok v tìle jeho, neèistota jeho jest. ⁴ Každé lùže, na nìmž by ležel, kdož má tok semene, neèisté bude; a všecko, na èemž by sedìl, neèisté bude. ⁵ A kdož by se dotekl lùže jeho, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, a bude neèistý až do veèera. ⁶ A kdo by sedl na to, na èemž sedìl ten, kdož má tok semene, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ⁷ Jestliže by se kdo dotekl tìla trpícího tok semene, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ⁸ A jestliže by ten, kdož trpí tok semene, plinul

na èistého, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ⁹ Každé sedlo, na nímž by sedil ten, kdož má tok semene, neèisté bude. ¹⁰ A kdož by koli dotekl se nìeho, což bylo pod ním, neèistý bude až do veèera; a kdož by co z toho nesl, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, a bude neèistý až do veèera. ¹¹ Kohož by se pak dotekl ten, kdož má tok semene, a neumyl rukou svých vodou, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ¹² Nádoba hlinìná, kteréz by se dotekl ten, kdo má tok semene, bude rozbita, a každá nádoba døevìná vodou vymyta bude. ¹³ Když by pak oèištìn byl ten, kdož tok semene trpìl, od toku svého, seète sedm dní po svém oèištìní, a zpéøe roucha svá, a vodou živou zmyje tìlo své, i bude èist. ¹⁴ Potom dne osmého vezme sobì dvì hrdlièky aneb dvì holoubátek, a pøijda pøed Hospodina ke dveøím stánku úmluvy, dá je knìzi. ¹⁵ Kterýž obitovati je bude, jedno za høích a druhé v obìt zápalnou; a oèistí jej kniz pøed Hospodinem od toku jeho. ¹⁶ Muž, z nihož by vyšlo símì scházení, zmyje vodou všechno tìlo své, a bude neèistý až do veèera. ¹⁷ Každé roucho i každá kùže, na níž by bylo símì scházení, zeprána bude vodou, a neèistá bude až do veèera. ¹⁸ Žena také, s kterouž by obýval muž scházením semene, oba zmyjí se vodou, a neèistí budou až do veèera. ¹⁹ Žena pak, když by trpìla nemoc svou, a tok krve byl by z tìla jejího, za sedm dní oddìlena bude; každý, kdož by se jí dotekl, neèistý bude až do veèera. ²⁰ Na èemž by koli ležela v èas oddìlení svého, neèisté^t bude; tolikéz, na èem by koli sedìla, neèisté bude. ²¹ Také kdož by se dotekl lùže jejího, zpéøe roucho své, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ²² Kdož by se koli dotekl toho, na èemž sedìla, zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ²³ Což by koli bylo na lùži tom, neb na jaké by koli vìci sedìla, a dotekl by se toho nikdo,

neèistý bude až do veèera. ²⁴ Jestliže by kdo spal s ní, a byla by neèistota její na òim, neèistý bude za sedm dní; i každé lùže, na òimž by spal, neèisté bude. ²⁵ Žena pak trpìla-li by krvotok po mnohé dny, kromì èasu nemoci své, totiž krvotok by trpìla pøes èas pøirozené nemoci: po všecy dny toku neèistoty své, jako i v èas nemoci své pøirozené, neèistá bude. ²⁶ Každé lùže, na òimž by spala po všecy dny toku svého, bude jí jako lùže v pøirozené nemoci její; a každá vìc, na kteréž by sedìla, neèistá bude, podlé neèistoty pøirozené nemoci její. ²⁷ Kdož by koli dotekl se tìch vìcí, neèistý bude. Protož zpøe roucho své, a umyje se vodou, i bude neèistý až do veèera. ²⁸ Když pak oèiština bude od toku svého, seète sobì sedm dní, a potom oèišt'ovati se bude. ²⁹ A v den osmý vezme sobì dvì hrdlièky aneb dvé holoubátek, a pøinese je knìzi ke dveøím stánku úmluvy. ³⁰ Z nichž jedno obìtovati bude knìz v obìt za høích, a druhé v obìt zápalnou, a oèistí ji knìz pøed Hospodinem od toku neèistoty její. ³¹ I budete oddìlovati syny Izraelské od neèistot jejich, aby nezemøeli pro neèistoty své, když by poškvrnili pøíbytku mého, kterýž jest u prostøed nich. ³² To^t jest právo trpícího tok semene, i toho, z òihož vychází símì scházení, jímž poškvrnìn bývá, ³³ Též nemocné ženy v oddìlení jejím, i všelikého trpícího tok svùj, buì mužského pohlaví neb ženského, a muže, kterýž by spal s neèistou.

16

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi po smrti dvou synù Aronových, kteøížto, když pøedstoupili pøed Hospodina, zemøeli, ² A øekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv Aronovi bratru svému, a^t nevchází každého èasu do svatynì za oponu pøed slitovnici, kteráž jest na truhle, aby neumøel; nebo já v oblace ukáži se nad slitovnicí. ³ S tímto vcházeti

bude Aron do svatynì: S volkem mladým, kterýž bude v obìt za hõích, a s beranem k obìti zápalné. ⁴ V sukni lnìnou svatou obleèe se, a košilku lnìnou bude mítí na tile hanby své, pasem také lnìným opáše se, a èepici lnìnou vstaví na hlavu, roucha zajisté svatá jsou tato; i umyje vodou tělo své a obleèe se v ni. ⁵ Od shromáždìní pak synù Izraelských vezme dva kozly k obìti za hõích, a jednoho berana k zápalné obìti. ⁶ I bude obìtovati Aron volka svého v obìt za hõích, a oèistí sebe i dùm svùj. ⁷ Potom vezme ty dva kozly a postaví je pøed Hospodinem u dveří stánku úmluvy. ⁸ I dá Aron na ty dva kozly losy, los jeden Hospodinu, a los druhý Azazel. ⁹ A obìtovati bude Aron kozla toho, na nihož by los padl Hospodinu, obìtovati jej bude za hõích. ¹⁰ Kozla pak toho, na nihož pøišel los Azazel, postaví živého pøed Hospodinem, aby skrze niho uèinil oèištìní, a pustí ho na poušť k Azazel. ¹¹ I bude obìtovati Aron volka svého v obìt za hõích, a oèistí sebe i dùm svùj, a zabije volka svého v obìt za hõích. ¹² Vezme také plnou kadidlnici uhlí øeøavého s oltáøe, kterýž jest pøed tváøí Hospodinovou, a plné obì hrsti své vonných vìcí stluèených, a vnese za oponu. ¹³ A vloží kadidlo to na oheð pøed Hospodinem, a dým kadìní toho pøikryje slitovnici, kteráž jest nad svìdectvím, a neumøe. ¹⁴ Potom vezma krve volka toho, pokropí prstem svým na slitovnici k východu; tolikéž pøed slitovnicí kropiti bude sedmkrát krví tou prstem svým. ¹⁵ Zabije také v obìt za hõích kozla toho, kterýž jest lidu, a vnese krev jeho do vnitøku za oponu, a uèiní se krví jeho, jakož uèinil se krví volka, totiž pokropí jí na slitovnici a pøed slitovnicí. ¹⁶ A oèistí svatyni od neèistot synù Izraelských a od pøestoupení jejich i všech hõichù jejich. Totéž uèiní i stánku úmluvy, kterýž jest mezi nimi u prostøed neèistot jejich. ¹⁷ (Žádný pak èlovìk a[†] není v stánku úmluvy, když on vchází k oèišt'ování do svatynì,

dokudž by on zase nevyšel a oèišťinì za sebe, za dùm svùj i za vøecko množstvì Izraelské nevykonal.)¹⁸ Vyjde pak k oltáøi, kterýž jest pøed Hospodinem, a oèistí jej. A vezma krve volka toho, a ze krve kozla, dá na rohy oltáøe vùkol.¹⁹ A pokropí ho svrchu krví tou prstem svým sedmkrát, a oèistí jej i posvítí ho od neèistot synù Izraelských.²⁰ A když by dokonal oèišťinì svatynì a stánku úmluvy a oltáøe, obìtovati bude kozla živého.²¹ A vlože Aron obì ruce své na hlavu kozla živého, vyznávati bude nad ním vøecky nepravosti synù Izraelských, a vøecka pøestoupení jejich se všemi høíchý jejich, a vloží je na hlavu kozla, a vyžene ho èlovìk k tomu zøízený na poušť.²² (Kozel ten zajisté ponese na sobì vøecky nepravosti jejich do zemì pusté.) A pustí kozla toho na poušti.²³ Potom pak pøijda Aron do stánku úmluvy, svleèe s sebe roucha lnìná, v niž se byl oblékl, když vjíti mìl do svatynì, a nechá jich tu.²⁴ A umyje tìlo své vodou na místì svatém, a obleèe se zase v roucha svá, a vyjda, obìtovati bude obìt zápalnou svou a obìt zápalnou lidu, a oèistí sebe i lid.²⁵ A tuk obìti za høích pálení bude na oltáøi.²⁶ Ten pak, kterýž vyvedl kozla na Azazel, zpéøe roucha svá, a zmyje tìlo své vodou, a potom vejde do stanù.²⁷ Volka pak za høích a kozla za høích, jejichž krev vnesena byla k vykonání oèišťinì v svatyni, vynese ven z tábora, a spálí ohnìm kùže jejich, i maso jejich, i lejna jejich.²⁸ Kdož by pak spálil je, zpéøe roucha svá, a umyje tìlo své vodou, a potom vejde do tábora.²⁹ Bude vám i toto za vìèné ustanovení: Sedmého mìsíce, desátého dne téhož mìsíce ponižovati budete duší svých, a žádného díla nebudete dìlati, ani doma zrozený, ani pøíchozí, kterýž jest pohostinu mezi vámi.³⁰ Nebo v ten den oèistí vás, abyste oèišťinì byli; ode všech høíchù svých pøed Hospodinem oèišťinì budete.³¹ Sobota odpøeinutí bude vám, a ponižovati budete duší

svých ustanovením vèeným. ³² Oèiš'ovati pak bude knìz, kterýž jest pomazaný, a jehož ruce posviceny jsou k vykonávání úøadu knìžského místo otce svého, a obleèe se v roucha lnìná, roucha svatá. ³³ A oèistí svatyni svatou a stánek úmluvy, oèistí také i oltáø, i knìží, i všecken lid shromáždìný oèistí. ³⁴ A bude vám to ustanovením vèeným k oèiš'ování synù Izraelských ode všech høíèhù jejich, každého roku jednou. I uèinil Mojžíš tak, jakž jemu byl pøikázal Hospodin.

17

¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi, øka: ² Mluv k Aronovi a synùm jeho i ke všechním synùm Izraelským, a rci jim: Tato jest víc, kterouž pøikázal Hospodin, øka: ³ Kdož by koli z domu Izraelského zabil vola aneb beránka, neb kozu, buì mezi stany, aneb kdož by zabil vnì za stany, ⁴ A ke dveøím stánku úmluvy nepøivedl by ho, aby obítoval obìt Hospodinu pøed pøíbytkem Hospodinovým: vinen bude krví, nebo krev vylil; protož vyhlazen bude muž ten z prostøedku lidu svého. ⁵ Pøivedou tedy synové Izraelští obìti své, kteréž by na poli zabíjeti chtìli, pøivedou je, pravím, k Hospodinu ke dveøím stánku úmluvy, k knìzi, a obítovati budou obìti pokojné Hospodinu. ⁶ A pokropí knìz krví na oltáøi Hospodinovu u dveøí stánku úmluvy, a pálení bude tuk u vůni líbeznou Hospodinu. ⁷ A nikoli více nebudou obítovati obìti svých jáblùm, po nichžto odcházejíce, oni smilní. Zákon tento bude jim vèený i všechním potomkùm jejich. ⁸ Protož povíš jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z pøíchozích, kteøíž by pohostinu byli mezi vámi, obítoval zápal aneb jinou obìt, ⁹ A ke dveøím stánku úmluvy nepøivedl by jí, aby ji obítoval Hospodinu; tedy vyhlazen bude èlovìk ten z lidu svého. ¹⁰ A kdož by koli z domu Izraelského aneb z

pøíchozích, kteøíž jsou pohostinu mezi nimi, jedl jakou krev: postavím tváø svou proti èlovìku tomu, a vyhladím jej z prostøedku lidu jeho. ¹¹ Nebo duše všelikého tìla ve krvi jest, já pak oddal jsem vám ji k oltáøi, k oèišťování duší vašich. Nebo sama krev na duši oèišťuje. ¹² Protož øekl jsem synùm Izraelským: Nižádný z vás nebude jísti krve; ani pøíchozí, kterýž pohostinu jest mezi vámi, nebude krve jísti. ¹³ A kdož by koli z synù Izraelských aneb z pøíchozích, kteøíž jsou pohostinu mezi vámi, honì, ulovil zvíøe aneb ptáka, což se jísti mùže, tedy vycedí krev jeho a zasype ji prstí. ¹⁴ Nebo duše všelikého tìla jest krev jeho, kteráž jest v duši jeho. Protož jsem povidìl synùm Izraelským: Krve žádného tìla jísti nebudete, nebo duše všelikého tìla jest krev jeho; kdož by koli jedl ji, vyhlazen bude. ¹⁵ Kdož by pak koli jedl tìlo mrtvé aneb udávené, buì on doma zrozený aneb pøíchozí: zpéøe roucha svá, a umyje se vodou, a neèistý bude až do veèera, potom pak èistý bude. ¹⁶ A pakli nezpéøe roucha svého, a tìla svého neumyje, tedy ponese nepravost svou.

18

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv synùm Izraelským a rci jim: Já jsem Hospodin Bùh váš. ³ Vedlé skutkù zemì Egypské, v níž jste bydlili, neèìòte, ani podlé skutkù zemì Kananejské, do kteréž já vás uvozují, èiniti budete, a v ustanoveních jejich nechoíte. ⁴ Soudy mé èìòte a ustanovení mých ostøíhejte, abyste chodili v nich: Já jsem Hospodin Bùh váš. ⁵ Ostøíhejte ustanovení mých a soudù mých. Èlovìk ten, kterýž by je èinil, živ bude v nich: Já jsem Hospodin. ⁶ Nižádný èlovìk k žádné pøítelkyni krevní nepøistupuj k obnažení hanby její: Já jsem Hospodin. ⁷ Hanby otce svého a matky své neodkryješ; matka tvá jest, neodkryješ hanby její. ⁸ Hanby

ženy otce svého neodkryješ; nebo hanba otce tvého jest. ⁹ Hanby sestry své, dcery otce svého aneb dcery matky své, kteráž doma zplozena aneb vni zplozena jest, neodkryješ hanby jejich. ¹⁰ Hanby vnuèky své, bui po synu neb dceøi své, neodkryješ; nebo hanba tvá jsou. ¹¹ Hanby dcery manželky otce svého, kteráž jest zplozena od otce tvého, tvá sestra jest, neodkryješ hanby její. ¹² Hanby sestry otce svého neodkryješ; nebo krevní pøítelkyni otce tvého jest. ¹³ Hanby sestry matky své neodkryješ; nebo krevní pøítelkyni matky tvé jest. ¹⁴ Hanby bratra otce svého neodkryješ; k manželce jeho nevejdeš, stryna tvá jest. ¹⁵ Hanby nevísty své neodkryješ; manželka jest syna tvého, neodkryješ hanby její. ¹⁶ Hanby manželky bratra svého neodkryješ; nebo hanba bratra tvého jest. ¹⁷ Hanby ženy a dcery její neodkryješ. Vnuèky její po synu neb po dceøi její nepojmeš, abys odkryl hanbu její; nebo krevní jsou, a nešlechtnost jest. ¹⁸ Nevezmeš sobi ženy k ženì první, abys ssoužil ji, odkrývaje hanbu její za života jejího. ¹⁹ Také k ženì, když jest v své nemoci neèisté, nepøistoupíš, odkrývaje hanbu její. ²⁰ S manželkou bližního svého nebudeš obcovati, poškvòuje se s ní. ²¹ Nedopustíš, aby kdo z semene tvého proveden byl skrze oheð modly Moloch, abys nepoškvornil jména Boha svého: Já jsem Hospodin. ²² Nebudeš obcovati s mužským pohlavím, scházeje se s ním jako s ženou; nebo ohavnost jest. ²³ A s žádným hovadem nebudeš obcovati, poškvòuje se s ním; ani žena nepoddá se hovadu, aby s ním obývala; nebo mrzkost jest. ²⁴ A protož nepoškvòujtež se žádnou touto vìcí; nebo tìmito všemi vìcmi poškvornili se pohané, kteréž já vyvrhu od tváøi vaší. ²⁵ Nebo poškvornila se zemì, a navštívím nepravost její na ní, a vyvrátí zemì obyvatele své. ²⁶ Ale vy ostøíhejte ustanovení mých a soudù mých, a neèiòte nižádných ohavností tìchto, tak

domáci jako pøíchozí, kterýž jest pohostinu u prostøed vás. ²⁷ (Nebo všechny ty ohavnosti èinili lidé zemì té, kteøíž byli pøed vámi, èímž poškrvniina jest zemì.) ²⁸ Aby nevyvrátila vás zemì, proto že byste jí poškrvnili, jako vyvrátila národ, kterýž byl pøed vámi. ²⁹ Nebo kdož by koli dopustil se nikteré ze všech ohavností tìch: duše zajisté, kteréž by èinily to, vyhlazeny budou z prostøedku lidu svého. ³⁰ Protož ostøíhejte pøíkázání mých, abyste neèinili nièeho z obyèejù ohavných, kteøíž èinili jsou pøed vámi, aniž sebe jimi poškrvòujete: Já jsem Hospodin Bùh váš.

19

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv ke všemu množství synù Izraelských a rci jim: Svatí buíte, nebo svatý jsem, já Hospodin Bùh váš. ³ Jeden každý matky své a otce svého bái se budete. A sobot mých ostøíhejte, nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ⁴ Neobracejte se k modlám, a bohù litých nedílejte sobì: Já jsem Hospodin Bùh váš. ⁵ A když obítovati budete obiti pokojné Hospodinu, z dobré vůle své obítovati budete je. ⁶ Kterého dne obítovati budete, jísti budete je, i nazejtøí; což by pak zùstalo až do tøetího dne, ohnìm spáleno bude. ⁷ Pakli pøedce jísti budete dne tøetího, víc ohavná bude, a nebude oblíbena. ⁸ Kdož by to jedl, pokutu nepravosti své ponese; nebo svatosti Hospodinovy poškrvnil, protož vyhlazena bude duše ta z lidu svého. ⁹ Když budete žítì obilé zemì vaší, nesežneš naskrze všeho pole svého, a nebudeš sbíratì pozùstalých klasù žnì své. ¹⁰ Tolikéž ostatkù vinice své nebudeš brátì, a zrnì vinice své nebudeš sbíratì; chudému a pøíchozímu zanecháš toho: Já jsem Hospodin Bùh váš. ¹¹ Nekraíte a nelžete, a nižádný neoklamávej bližního svého. ¹² Nepøisahejte kòivì ve jméno mé, aniž kdo poškrvòuj jména Boha svého: Já jsem Hospodin.

¹³ Neutiskneš mocí bližního svého, aniž obloupíš ho. Nezůstane mzda dělníka u tebe až do jitra. ¹⁴ Hluchému nebudeš zlořečti, a před slepým nepoložíš úrazu, ale báti se budeš Boha svého, nebo já jsem Hospodin. ¹⁵ Neučiníš nepráví v soudu. Nepøijmeš osoby chudého, aniž šanovati budeš osoby bohatého; spravedliví souditi budeš bližního svého. ¹⁶ Nebudeš choditi jako utrhaè v lidu svém, aniž státi budeš na hrdlo bližnímu svému: Já jsem Hospodin. ¹⁷ Nebudeš nenáviditi bratra svého v srdci svém; svobodní potresceš bližního svého, a nesneseš na nim høíchu. ¹⁸ Nebudeš se mstiti, aniž držeti budeš hnìvu proti synùm lidu svého, ale milovati budeš bližního svého jako sebe samého: Já jsem Hospodin. ¹⁹ Ustanovení mých ostøíhejte. Hovadu svému nedáš se scházeti s hovadem jiného pokolení. Pole svého neposeješ rozdílným semenem, a rouchem z rozdílných vùcí, jako z vlny a ze lnu, setkaným nebudeš se odívati. ²⁰ Jestliže by muž spal s ženou, a obcoval s ní, kteráž dívkou jsuc, byla by zasnoubená jinému muži, a nebyla by žádnou mzdou vykoupena, ani propuština: oba dva zmrskáni budou, a neumrou[†]; nebo nebyla svobodná uèinina. ²¹ On pak pøivede obìt za vinu svou Hospodinu ke dveøím stánku úmluvy, skopce za vinu. ²² I oèistí jej knìz skopcem, kterýž se obìtuje za vinu pøed Hospodinem, od høíchù jeho, kterýmž zhøešil, a bude mu odpuštìn høích jeho. ²³ Když pak vejdete do zemì, a nasázíte všelikého stromoví ovoce nesoucího, tedy obøežete neobøezání jeho, totiž ovoce jeho. Po tøi léta budete mítì je za neobøezané, protože nebude jedeno. ²⁴ Ètvrtého pak léta bude všeliké ovoce jeho posvícené k chválení Hospodina, ²⁵ (Pátého teprv léta jísti budete ovoce jeho), aby rozmnožil vám úrody jeho; nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ²⁶ Nic nebudete jísti se krví. Nebudete hádati, aniž na èasích zakládati budete. ²⁷ Nebudeš støi-

hati vlasù hlavy své okrouhle, aniž zohaví kdo brady své. ²⁸ Nad mrtvým pak nebudete øezati tìla svého, a žádného znamení vyrytého na sobì neuèiníte: Já jsem Hospodin. ²⁹ Nepoškvøuj dcery své, dopouštìje smilniti jí, aby zemì nesmilnila a nebyla naplnìna nešlechetností. ³⁰ Sobot mých ostøíhati budete, a svatynì mé báti se budete: Já jsem Hospodin. ³¹ Neobracejte se k hadaùm a viš'cùm, ani od nich rady beøte, poškvøující se s nimi: Já jsem Hospodin Bùh váš. ³² Pøed èlovìkem šedivým povstaò, a cti osobu starého, a boj se Boha svého, nebo já jsem Hospodin. ³³ Jestliže bude pohostinu u tebe pøíchozí v zemi vaší, neèiòte jemu kòivdy. ³⁴ Jakožto jeden z doma zrozených vašich, tak bude vám pøíchozí, kterýž jest u vás pohostinu, a milovati ho budeš jako sebe samého; nebo i vy pohostinu jste byli v zemi Egyptské: Já jsem Hospodin Bùh váš. ³⁵ Neèiòte neprávì v soudu, v rozmìøování, v váze a v míøe. ³⁶ Závaží spravedlivé, kámen spravedlivý, korec spravedlivý, pintu spravedlivou míti budete: Já jsem Hospodin Bùh váš, kterýž jsem vás vyvedl z zemi Egyptské. ³⁷ Protož ostøíhejte všech ustanovení mých a všech soudù mých, a èiòte je, nebo já jsem Hospodin.

20

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Synùm také Izraelským dìš: Kdo by koli z synù Izraelských a z pøíchozích, kteøíž by byli pohostinu v Izraeli, dal z semene svého modle Moloch, smrtì umøe. Lid zemì té kamením jej uhází. ³ Nebo já postavím tváø svou proti takovému, a vyhladím ho z prostøedku lidu jeho, proto že z semene svého dal modle Moloch, a tak zprznil svatyni mou, a poškvønil jména svatosti mé. ⁴ Jestliže by pak lid zemì té všelijak pøehlìdal to na èlovìku tom, kterýž by dal z semene svého modle Moloch, a nezahubil by ho: ⁵ Tedy

já postavím tváø svou proti muži tomu a proti èeledi jeho, a vyhladím ho i všechny, kteøíž smilníce, odcházeli po ním, aby smilnili, následující Molocha, z prostøedku lidu jeho. ⁶ Duše, kteráž by se obrátila k hadaèùm a viš'cùm, aby smilnila, postupujíc po nich: postavím tváø svou proti duši té, a vyhladím ji z prostøedku lidu jejího. ⁷ A protož posvi'te se a buíte svatí, nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ⁸ A ostøihejte ustanovení mých, a èiòte je: Já jsem Hospodin posvìtitel váš. ⁹ Kdož by koli zloèeìl otcí svému neb matce své, smrtí umøe. Otcí svému a matce své zloèeìl, krev jeho bude na ním. ¹⁰ Muž, pak, kterýž by se cizoložství dopustil s ženou nìèí, že zcizoložil s ženou bližního svého, smrtí umøe cizoložník ten i cizoložnice. ¹¹ A kdož by koli obcoval s ženou otce svého, hanbu otce svého odkryl. Smrtí umrou oba dva, krev jejich bude na nì. ¹² Kdož by pak obcoval s nevístou svou, smrtí umrou oba dva. Mrzkosti se dopustili, krev jejich bude na nì. ¹³ A kdož by se scházel s pohlavím mužským jako s ženou, ohavnost uèinili oba dva. Smrtí umrou, krev jejich bude na nì. ¹⁴ A kdož by vzal ženu a matku její nešlechetnost jest. Ohnìm spálí i jej i je, aby nebylo nešlechetností u prostøed vás. ¹⁵ Kdož by pak obcoval s hovadem, smrtí umøe, a hovado zabijete. ¹⁶ Tolikéž žena, kteráž by pøistoupila k nìkterému hovadu, aby obcovala s ním, zabiješ ji i to hovado. Smrtí umrou, krev jejich bude na nì. ¹⁷ Kdož by koli vezma sestru svou, dceru otce svého, aneb dceru matky své, vidìl by hanbu její, a ona také vidìla by hanbu jeho, mrzkost jest. Protož vyhlazeni budou pøed oèima synù lidu svého; nebo hanbu sestry své odkryl, nepravost svou ponese. ¹⁸ A kdož by koli spal s ženou v její nemoci a obnažil by hanbu její, a tok její by odkryl, i ona ukázala by krvotok svùj: vyhlazeni budou oba z prostøedku lidu svého. ¹⁹ Hanby sestry matky své

a sestry otce svého neodkryješ. Nebo kdož by to uèinil, krevní pøitelkyni svou by obnažil; protož nepravost svou ponесou. ²⁰ Kdož by pak spal s ženou strýce svého, hanbu strýce svého odkryl. Ponesou høích svùj, bez dítí zemrou. ²¹ Tolikéž kdož by vzal manželku bratra svého, mrzkost jest. Hanbu bratra svého obnažil, protož bez dítí budou. ²² Ostøíhejtež tedy všech ustanovení mých a všech soudù mých, a èiòte je, aby nevyvrátila vás zemi, do níž já uvozují vás, abyste v ní bydlili. ²³ Aniž choíte v ustanoveních národu toho, kterýž já vyvrhu od tvøí vaší; nebo všechny ty vìci èinili, a mìl jsem je v øsklivosti. ²⁴ Vám jsem pak øekl: Vládnouti budete zemí jejich, a já dám ji vám, abyste ji dìdièni obdrželi, zemi tekoucí mlékem a strdí. Já jsem Hospodin Bùh váš, kterýž jsem vás oddìlil od jiných národù. ²⁵ Protož vy mìjte rozdíl mezi hovadem èistým a neèistým, a mezi ptákem èistým a neèistým, a nepøskvròujte duši svých hovady a ptactvem, a tím vším, což se plazí po zemi, kteréž jsem já vám oddìlil, abyste je mìli za neèisté. ²⁶ Ale budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddìlil jsem vás od jiných národù, abyste byli moji. ²⁷ Muž pak neb žena, kteøíž by mìli ducha èarodijného a vìštího, smrtí umrou. Kamením uházejí je, krev jejich bude na ni.

21

¹ Øekl také Hospodin Mojžíšovi: Mluv knížím synùm Aronovým a rci jim: Pøi mrtvém nepøskvrní se žádný z vás v lidu svém. ² Toliko pøi krevním pøiteli svém, mateøi neb otci svém, synu neb dceøi své a bratru svém, ³ Též pøi sestøe své, pannì sobì nejbližší, kteráž nemìla muže, pøi téø poškvrní se. ⁴ Nepøskvrní se pøi knížeti lidu svého, tak aby neèistý byl. ⁵ Nebudou dìlati sobì lysiny na hlavì své, vytrhávající sobì vlasy. A brady své nebudou holiti, ani

tìla svého øezati. ⁶ Budou svatí Bohu svému, aniž poškvrní jména Boha svého; nebo obiti ohnivé Hospodinovy, chléb Boha svého obítují, protože svatí budou. ⁷ Ženy nevístky aneb poškvrněné nevezmou sobì, a ženy zahnané od muže jejího nepojmou; nebo svatý jest jeden každý z nich Bohu svému. ⁸ Ty také, lide, za svatého budeš jej mítì, nebo chléb Boha tvého obítuje. Protož svatý bude tobì, nebo já svatý jsem Hospodin, kterýž posvícují vás. ⁹ Dcera pak níkterého knìze, když by se smilství dopustila, otce svého poškvrnìla. Ohnìm spálena buì. ¹⁰ Knìz pak nejvyšší mezi bratøími svými, na jehožto hlavu vylit jest olej pomazání, a posvítil rukou svých, aby obláèel se v roucho svaté, hlava své neodkryje a roucha svého neroztrhne. ¹¹ Aniž k kterému tílu mrtvému pøistoupí, a aniž pøi otci aneb mateøi své poškvrní se. ¹² Nevyjde z svatynì a nepoškvrní svatynì Boha svého; nebo koruna oleje pomazání Boha jeho jest na nìm: Já jsem Hospodin. ¹³ On také ženu v panenství jejím za manželku sobì pojme. ¹⁴ Vdovy, aneb zahnané, aneb poškvrněné, nevístky, žádné z tich nebude sobì brátì, ale pannu z lidu svého vezme sobì za manželku. ¹⁵ A nepoškvrní semene svého v rodu svém, nebo já jsem Hospodin posvítitel jeho. ¹⁶ Mluvil opìt Hospodin Mojžíšovi, øka: ¹⁷ Mluv k Aronovi a rci: Kdožkoli z semene tvého po všech rodech svých bude mítì na sobì vadu, nech^t nepøistupuje, aby obítoval chléb Boha svého. ¹⁸ Nebo žádný muž, kterýž by mìl na sobì vadu, nemá pøistupovati: Muž slepý, aneb kulhavý, aneb mající oud níkterý pøíliš malý, aneb pøíliš veliký, ¹⁹ Aneb muž, kterýž by mìl zlámanou nohu, aneb zlámanou ruku, ²⁰ Aneb hrbovatý, aneb krhavý, aneb kterýž má bìlmo na oku svém, aneb prašivost ustaviènou, neb lišeje, aneb stlaèené lùno. ²¹ Nižádný muž, kterýž by mìl na sobì níjakou vadu, z semene Arona knìze, nepøistoupí, aby obítoval obiti

ohnivé Hospodinu; nebo vada na nìm jest. Nepøistoupí⁴, aby obìtoval chléb Boha svého. ²² Chléb však Boha svého z vící svatosvatých a z vící svatých jísti bude. ²³ Ale za oponu nebude vcházeti a k oltáøi nebude pøistupovati, nebo vada jest na nìm, aby nepoškvrnil svatynì mé; nebo já jsem Hospodin posvìtítel jejich. ²⁴ Ta slova mluvil Mojžíš k Aronovi a k synùm jeho, i ke všechnim synùm Izraelským.

22

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv Aronovi a synùm jeho, a⁴ se zdržují od vící tìch, kteréž jsou posvìceny od synù Izraelských, a a⁴ nepoškvrdují jména svatého mého v tom, což mi oni posvìcují: Já jsem Hospodin. ³ Rci jim: Kdo by koli ze všeho semene vašeho v pronárodch vašich pøistoupil ku posvìceným vícem, kterýchž by posvìtili synové Izraelští Hospodinu, když neèistota jeho na nìm jest, vyhlazena bude duše ta od tváøi mé: Já jsem Hospodin. ⁴ Kdo by koli z semene Aronova byl malomocný, aneb tok semene trpící, nebude jísti z vící posvìcených, dokavadž by se neoèistil. A kdož by se koli dotekl neèistoty tìla mrtvého, aneb toho, z nihož by vyšlo símì scházení, ⁵ Aneb kdo by se dotkl kterého zemìplazu, jímž by se poškvrnil, aneb èlovìka, pro nihož by byl neèistý vedlé všelijaké neèistoty jeho: ⁶ Èlovìk, kterýž by se èhokoli toho dotekl, neèistý bude až do veèera, a nebude jísti z vící posvìcených, leè by umyl tìlo své vodou. ⁷ A po západu slunce èistý bude, a potom bude moci jísti z vící posvìcených, nebo pokrm jeho jest. ⁸ Mrchy a udáveného jísti nebude, aby se tím nepoškvrnil: Já jsem, Hospodin. ⁹ Protož ostøíhati budou pøisluhování mých, aby høíchù na se neuvedli, a nezemøeli v nìm, proto že je zprznili: Já jsem Hospodin posvìtítel jejich. ¹⁰ Žádný

cizí nebude jísti z vící posvěcených, ani podruh kněžský, ani nájemník nebude jísti vící posvěcených. ¹¹ Koupili by kněz èlovíka za své peníze, ten jísti bude z vící tich, též v domì jeho zplozený; ti budou jísti z pokrmu jeho. ¹² Ale dcera knězova, kteráž by se vdala za muže z jiného pokolení, ta z obětí vzhòru pozdvižených, totiž vící svatých, nebude jísti. ¹³ Kdyby pak dcera knězova ovdovila, aneb zahrána byla od muže, nemající plodu, a navrátila by se do domu otce svého: tak jako v dítinství svém chléb otce svého jísti bude, cizí pak žádný nebude jísti z niho. ¹⁴ Jedl-li by pak kdo z nedopatøení vící posvěcené, pátý díl nad to pøídá knízi, a nahradí jemu tu víc posvěcenou, ¹⁵ Aby nepoškròovali vící svatých, kteréž by synové Izraelští obìtovali Hospodinu, ¹⁶ A neuvozovali na ni pokuty za provinìní, že jedli vící posvěcené jejich; nebo já jsem Hospodin, kterýž jich posvěcuji. ¹⁷ Dále mluvil Hospodin Mojžíšovi, øka: ¹⁸ Mluv k Aronovi a k synùm jeho i ke všemním synùm Izraelským, a rci jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z pohostinných, kteøíž jsou v Izraeli, obìtovali obìt svou vedlé všech slibù svých, vedlé všech darù dobrovolných svých, kteréž by obìtovali Hospodinu v obìt zápalnou: ¹⁹ Z dobré vůle své obìtovati budete samce bez poškrvny, z skotù, z ovcí a z koz. ²⁰ Což by koli mìlo na sobì vadu, nebudete toho obìtovati; nebo nebude pøíjemné od vás. ²¹ Pakli by kdo obìtoval obìt pokojnou Hospodinu, vykonáváje slib svůj, aneb dobrovolný dar, buí z skotù, aneb z bravù; a[†] jest bez vady, aby bylo pøíjemné; nebude[†] žádné poškrvny na nìm. ²² Slepého aneb polámaného, osekaného aneb uhøivého, prašivého aneb s lišejí, takového neobìtujte Hospodinu a nedávejte jich k ohnivè obìti na oltáø Hospodinùv. ²³ Vola neb dobytèe s nedorostlými neb pøerostlými oudy, v dobrovolný zajisté dar obìtovati je budeš, ale za slib nebude

pøíjemný. ²⁴ Ztlaèeného aneb ztluèeného, odtrženého, vykleštiného nebudete obítovati Hospodinu; neuèíníte toho v zemi vaší. ²⁵ A z ruky cizozemce nebudete obítovati chleba Bohu svému ze všech tìch vící, nebo porušení jejich jest na nich; vadu mají, nebudou pøíjemné od vás. ²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁷ Vùl neb beran, aneb koza, když se urodí, za sedm dní pøi matce své zanecháno bude, osmého pak dne i potom bude pøíjemné k obìti ohnivé Hospodinu. ²⁸ Krávy pak a dobytèete s mladým jeho nezabijete jednoho dne. ²⁹ A když byste obítovali obít chvály Hospodinu, dobrovolní ji obítovati budete. ³⁰ V tentýž den snìdena bude a nepozùstavíte z ní nièeho až do jitra: Já jsem Hospodin. ³¹ Protož ostøíhejte pøíkázání mých a èiòte je: Já jsem Hospodin. ³² A nepoškvøujte jména svatého mého, i budu^t posvícen u prostøed synù Izraelských: Já jsem Hospodin posvítitel váš, ³³ Kterýž jsem vás vyvedl z zemi Egyptské, abych vám byl za Boha: Já jsem Hospodin.

23

¹ Mluvil opìt Hospodin Mojžíšovi, øka: ² Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Slavnosti Hospodinovy, kteréž nazývati budete shromáždìní svatá, tyto jsou slavnosti mé: ³ Šest dní dìlati budete, dne pak sedmého sobota odpoèinutí jest, shromáždìní svaté bude. Žádného díla nedìlejte, nebo jest sobota Hospodinova, ve všech pøíbytcích vašich. ⁴ Protož tyto jsou slavnosti Hospodinovy, shromáždìní svatá, kteréž slaviti budete v èasy jich urèité: ⁵ Mìsíce prvního, ètrnáctého dne téhož mìsíce u veèer bude Fáze Hospodinovo. ⁶ A patnáctého dne téhož mìsíce svátek pøesnic bude Hospodinu; za sedm dní pøesné chleby jísti budete. ⁷ Dne prvního sbor svatý míti budete;

žádného díla robotného nebudete dílati. ⁸ Ale obítovati budete obít ohnivou Hospodinu za sedm dní. Dne také sedmého sbor svatý bude; žádného díla robotného nebudete dílati. ⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁰ Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Když vejdete do zemì, kterouž já dávám vám, a žítì budete obilí její, tedy pøinesete snopek prvotiny žnì vaší k knìzi. ¹¹ Kterýž obraceti bude sem i tam snopek ten pøed Hospodinem, aby byl pøijemnou obítì za vás; nazejtøí po sobotì obraceti jej bude knìz. ¹² Kterého dne obraceti budete snopek ten, téhož zabijete beránka roèního bez poškrvny v obít zápalnou Hospodinu. ¹³ Též i obít suchou jeho, dvì desetiny mouky bìlné olejem zadìlané, v obít ohnivou Hospodinu u vůni pøijemnou, a mokrou obít jeho, vína ètvrtý díl míry hin. ¹⁴ Chleba pak, ani pražmy, ani zrní vymnutého nebudete jísti, až práví do toho dne, když obítovati budete obít Bohu svému. Ustanovení to viðné bude v pronárodech vašich, ve všech pøíbytcích vašich. ¹⁵ Poètete sobì také od prvního dne po sobotì, ode dne, v němž jste obítovali snopek sem i tam obracení, (plných sedm téhodnù a[†] jest), ¹⁶ Až do prvního dne po sedmém téhodni, seètete padesáte dní, a tehdy obítovati budete novou obít suchou Hospodinu. ¹⁷ Z pøíbytkù svých pøinesete chleby sem i tam obracení, dva bochníky ze dvou desetín mouky bìlné budou; kvašené je upeèete, prvotiny jsou Hospodinu. ¹⁸ A s tím chlebem obítovati budete sedm beránkù roèních bez vady, a volka mladého jednoho, a skopce dva; obít zápalná budou Hospodinu, s obítmi svými suchými i mokrými, obít ohnivá vůni spokojující Hospodina. ¹⁹ Zabijete také kozla jednoho za høích, a dva beránky roèní k obítì pokojné. ²⁰ I bude je knìz sem i tam obraceti s chleby prvotín v obít sem i tam obracení pøed Hospodinem, i s tìmi dvìma beránky; a

budou svaté vůči Hospodinu, a dostanou se knízi. ²¹ I vyhlásíte v ten den slavnost, shromáždění svaté mítí budete, žádného díla robotného nebudete dílati. Ustanovení to bude věné ve všech pøbytcích vašich, v pronárodech vašich. ²² A když budete žítí obilé krajiny vaší, ne-sežneš všeho až do konce pole svého, a pozůstalých klasů po žni své nebudeš sbírat; chudému a pøichozímu zanecháš jich: Já jsem Hospodin Bůh váš. ²³ Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁴ Mluv synům Izraelským takto: Mìsíce sedmého, v první den téhož mìsíce, budete mítí odpoèinutí, památku troubení, shromáždění svaté držíce. ²⁵ Žádného díla robotného nebudete dílati, a budete obítovati obít ohnivou Hospodinu. ²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁷ Desátý pak den každého mìsíce sedmého den oèiš'ování jest. Shromáždění svaté mítí budete, a ponižovati budete životů svých, a obítovati obít ohnivou Hospodinu. ²⁸ Žádného díla nebudete dílati v ten den; nebo den oèiš'ování jest, k oèiš'ování vás pøed Hospodinem Bohem vaším. ²⁹ A všeliká duše, kteráž by neponižovala se toho dne, vyhlazena bude z lidu svého. ³⁰ Kdož by koli dílo nijaké dílal toho dne, zatratím èlovìka toho z lidu jeho. ³¹ Žádného díla nedìlejte. Ustanovení to bude věné v pronárodech vašich, ve všech pøbytcích vašich. ³² Sobotu odpoèinutí mítí budete, když ponižovati budete duší svých, devátého dne téhož mìsíce u veèer; od veèera až do druhého veèera držeti budete sobotu svou. ³³ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ³⁴ Mluv synům Izraelským a rci: Každého patnáctého dne mìsíce sedmého slavnost stánkù za sedm dní bude Hospodinu. ³⁵ Dne prvního shromáždění svaté bude; žádného díla robotného nebudete dílati. ³⁶ Za sedm dní obítovati budete obít ohnivou Hospodinu. Dne osmého shromáždění svaté mítí budete, a obítovati budete obít ohnivou Hospodinu; svátek jest, žádného díla robotného

nebudete dilať. ³⁷ To jsou slavnosti Hospodinovy, kteréž slaviti budete, mívající shromáždění svatá, abyste v nich obitovali obět ohnivou Hospodinu, zápal, obět suchou, obět pokojnou, a oběti mokré, jedno každé ve dni svém, ³⁸ Kromě sobot Hospodinových, a kromě darů vašich, i všech slibů vašich a kromě všech dobrovolných obětí vašich, kteréž dávatí budete Hospodinu. ³⁹ A však dne patnáctého toho měsíce sedmého, když byste shromáždili úrody země, svítiti budete svátek Hospodinův za sedm dní. Dne prvního odpočinutí bude, tolikéž dne osmého bude odpočinutí. ⁴⁰ A naberouce sobě dne prvního ovoce z stromů krásných, a ratolestí palmových, a vřtovic z stromů hustých, a vrbí od potoku, veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým za sedm dní. ⁴¹ A tak držeti budete ten svátek Hospodinův za sedm dní každého roku. Ustanovení to bude věné v pronárodch vašich; každého měsíce sedmého slaviti jej budete. ⁴² V staních zůstanete za sedm dní. Kdožkoli doma zrozený jest v Izraeli, v staních zůstávati budete, ⁴³ Aby viděli potomci vaši, že jsem choval v staních syny Izraelské, když jsem je vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš. ⁴⁴ I oznámil Mojžíš slavnosti Hospodinovy synům Izraelským.

24

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ² Pøikaž synům Izraelským, ať přinesou tobě oleje olivového, čistého, vytlačeného, k svícení, aby lampy ustavičně rozsvícovány byly. ³ Před oponou svědectví v stánku úmluvy zpořádá je Aron, aby hořely od večera až do jitra před Hospodinem vždycky. Toť bude ustanovení věné v národch vašich. ⁴ Na svícen čistý rozstavovati bude lampy před Hospodinem vždycky. ⁵ A vezma mouky bílé, upečeš z ní dvanácte koláčů; jeden každý koláč

bude ze dvou desetin efi. ⁶ A rozkladeš je dvěma oady, šest v oadu jednom, na stole èistém pøed Hospodinem. ⁷ Dáš také na každý oad kadidla èistého, aby bylo za každý chléb ten kouøení pamìtné v obìt ohnivou Hospodinu. ⁸ Každého dne sobotního klásti budete je oadem pøed Hospodinem vždycky, berouce je od synù Izraelských smlouvou vìnou. ⁹ I budou Aronovi a synùm jeho, kteøížto jísti budou je na místi svatém; nebo nejsvitìjší víc jest jim z obìtí ohnivých Hospodinových právem vìným. ¹⁰ Vyšel pak syn ženy Izraelské, kteréhož mla s mužem Egyptským, mezi syny Izraelskými, a vadili se v staních syn ženy té Izraelské s mužem Izraelským. ¹¹ I zloøeìil syn ženy té Izraelské a rouhal se jménu Božímu. Tedy pøivedli ho k Mojžíšovi. (Jméno pak matky jeho bylo Salumit, dcera Dabri, z pokolení Dan.) ¹² A dali jej do vìzení, až by jim bylo oznámeno, co s ním Bùh káže uèiniti. ¹³ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁴ Vyveì toho ruhaèe ven z stanù, a necha^t všickni ti, kteøíž slyšeli, vloží ruce na hlavu jeho, a všecken lid a^t ho ukamenuje. ¹⁵ Mluví pak k synùm Izraelským, díš jim: Kdož by koli zloøeìil Bohu svému, ponese^t høích svùj. ¹⁶ Kdož by zloøeìil jménu Hospodinovu, smrtí umøe, a všecko shromáždìní bez milosti ukamenuje jej. Tak cizí, jako doma zchovaný, když by zloøeìil jménu Hospodinovu, smrtí umøe. ¹⁷ Zabil-li by kdo kterého èlovìka, smrtí umøe. ¹⁸ Jestliže by pak zabil hovado, navrátí jiné, hovado za hovado. ¹⁹ Kdož by pak zohavil bližního svého, vedlé toho, jakž on uèinil, tak se staò jemu: ²⁰ Zlámaní za zlámaní, oko za oko, zub za zub. Jakouž by ohavu uèinil na tìle èlovìka, taková zase uèinìna bude jemu. ²¹ Kdož by zabil hovado, navrátí jiné, ale kdož by zabil èlovìka, umøe. ²² Jednostejné právo mítì budete. Jakož pøíchozímu, tak domácímú stane se; nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ²³ Tedy mluvil Mojžíš k synùm

Izraelským ty vůci. I vyvedli toho ruhaèe ven za stany, a kamením ho zametali. Uèinili, pravím, synové Izraelští vedlé toho, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi.

25

¹ Mluvil ještì Hospodin k Mojžíšovi na hoøe Sinai, øka:
² Mluv synùm Izraelským a rci jim: Když vejdete do zemi, kterouž já dávám vám, odpoèívati bude zemi, nebo sobota jest Hospodinova. ³ Šest let osívati budeš rolí svou, a šest let obøezovati budeš vinici svou a sbíрати úrody její.
⁴ Sedmého pak léta sobotu odpoèinutí bude mítí zemi, sobotu Hospodinovu; nebudeš na poli svém síti a vinice své øezati. ⁵ Což se samo od sebe zrodí obilí tvého, nebudeš toho žítí, a hroznù vinice zanechané od tebe nebudeš sbíрати. Rok odpoèinutí bude mítí zemi. ⁶ Ale ovoce zemi toho odpoèinutí budete mítí ku pokrmu, ty i služebník tvùj, i ðivka tvá, i nájemník tvùj, i pøíchozí tvùj, kterýž bydlí u tebe, ⁷ I hovado tvé, i všeliký živoèich, kterýž jest v zemi tvé, všechny úrody její budou mítí ku pokrmu. ⁸ Seèteš také sobì sedm téhodnù let, totiž sedmkrát sedm let, tak aby èas sedmi téhodnù let uèinil tobì ètyøidceti devít let. ⁹ Tedy dáš troubiti trubou veselé všudy sedmého mìsíce v desátý den; v den oèiøování dáš troubiti trubou po vší zemi vaší. ¹⁰ I posvítíte léta padesátého, a vyhlásíte svobodu v zemi té všechním obyvatelùm jejím. Léto milostivé toto mítí budete, abyste se navrátili jeden každý k statku svému, a jeden každý k èeledi své zase pøijde. ¹¹ Ten rok milostivý padesátého léta mítí budete; nebudete síti, ani žítí toho, což by samo od sebe vzrostlo, ani sbíрати vína opuøtìných vinic léta toho. ¹² Nebo milostivé léto jest, protož za svaté je mítí budete; ze všelikého pole jísti budete úrody jeho. ¹³ Toho léta milostivého navrátí se jeden každý k statku

svému. ¹⁴ Když nijakou víc prodáš bližnímu svému, aneb koupíš něco od bližního svého, nikoli neutiskujte jeden druhého. ¹⁵ Vedlé počtu let po létu milostivém koupíš od bližního svého, a vedlé počtu let, v kterýchž úrody brátí máš, prodá tobí. ¹⁶ Ěím více bude let, tím větší placení bude, a ěím méně let, tím, menší placení bude; nebo počtem úrod prodá tobí. ¹⁷ Protož nikoli neoklamávejte jeden druhého, ale boj se každý Boha svého; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ¹⁸ Ostřeňte ustanovení mých, a soudy mé zachovávejte a ěiňte je, a bydlení budete v zemi té bezpečně. ¹⁹ A přinese vám země úrody své; i budete jísti až do sytosti, bydlíce bezpečně v ní. ²⁰ Pakli díte: Co budeme jísti léta sedmého, jestliže nebudeme síti, ani shromažďovati užitek svých? ²¹ Dám požehnání své vám léta šestého, tak že přinese úrody na tři léta. ²² I budete síti léta osmého, a jísti úrody staré až do léta devátého; dokudž by nezrostly úrody jeho, jísti budete staré. ²³ Země pak nebude prodávána v manství; nebo má jest země, a vy jste příchozí a podruzi u mne. ²⁴ A po vši zemi vládaství svého dopustíte dávatí výplatu země. ²⁵ Jestliže by ochudl bratr tvůj, tak že by prodal něco z statku svého, tedy půjde příbuzný jeho, nejbližší jeho, a vyplatí prodanou víc od bratra svého. ²⁶ Pakli kdo nemaje výplatce, mohl by tomu sám dosti učiniti, tak že shledal by, což potřebí k vyplacení: ²⁷ Tedy počte léta prodaje svého, a navrátí, což zůstane, tomu, jemuž prodal; tak zase půjde k statku svému. ²⁸ Pakli by nemohl shledati toho, což by navrátiti měl, tedy zůstane víc prodaná v rukou toho, kterýž ji koupil, až do léta milostivého. I postoupí mu ji v ěas léta milostivého, a on navrátí se zase k dídictví svému. ²⁹ Když by kdo prodal dům k bydlení v městě hrazeném, bude míti právo k vyplacení jeho, dokudž nevyplní se rok prodaje jeho. Za celý rok bude míti právo

k vyplacení jeho. ³⁰ Pakli⁴ ho nevyplatí dříve, než vyjde ten celý rok, tedy zůstane dům ten v místě hrazeném tomu, kterýž jej koupil, dříve v pronároděch jeho, aniž ho postoupí v létě milostivém. ³¹ Domové pak ve všech, kteréž nejsou zdí ohrazené, tak jako pole země počítati se budou. Budou moci býti vyplacováni, a léta milostivého navráceni budou. ³² Ale místa Levítská, a domové v místech dříve jejich, ti vždycky vyplaceni mohou býti od Levítů. ³³ Ten pak, kdož vyplacuje, a⁴ jest z Levítů. Aneb a⁴ vyjde kupec z koupeného domu a místa dříve jeho v čas léta milostivého; nebo domové míst Levítských jsou dříve jejich mezi syny Izraelskými. ³⁴ Pole pak na předmístí míst jejich nebude prodáváno, nebo dříve jejich věné jest. ³⁵ Jestliže by schudl bratr tvůj, a ustaly by ruce jeho u tebe, posilíš ho; též přichozí aneb podruh živiti se bude při tobě. ³⁶ Nevezmeš od něho lichvy aneb úroku, ale báti se budeš Boha svého, aby se mohl bratr tvůj živiti u tebe. ³⁷ Peněz svých nedáš jemu na lichvu, aniž pro zisk půjčovati budeš obilí svého. ³⁸ Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám dal zemi Kananejskou, a byl vám za Boha. ³⁹ Jestliže by pak schudl bratr tvůj u tebe, tak že by se prodal tobě, nebudeš ho podrobovati v dílo otrocké. ⁴⁰ Jakožto nájemník a jako podruh bude při tobě; až do léta milostivého sloužiti bude u tebe. ⁴¹ Potom vyjde od tebe s dětmi svými, a navrátí se k eledi své, a v dříve otců svých navrátí se. ⁴² Nebo jsou služebníci moji, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské; nebudou prodáváni tak jako jiní služebníci. ⁴³ Nebudeš panovati nad ním tvrdě, ale báti se budeš Boha svého. ⁴⁴ Služebník pak tvůj aneb dívka tvá, kteréž mítí budeš, budou z národů těch, kteříž jsou vůkol vás; z nich kupovati budete služebníky a dívky. ⁴⁵ I od synů bydlitelů, kteříž jsou u vás pohostinu, od těch kupovati budete, a

z èeledí tìch, kteøíž jsou s vámi, kteréž zplodili v zemi vaší, a budou vám v dìdictví. ⁴⁶ A vládnouti budete jimi právem dìdièným, i synové vaší po vás, abyste je dìdièni obdrželi. Na vìènost služby jejich užívati budete, ale nad bratøími svými, syny Izraelskými, ni¿ádný nad bratrem svým nebude tvrdì panovati. ⁴⁷ Jestliže by pak zbohatl pøíchozí aneb host, kterýž bydlí s tebou, a bratr tvùj pøišel by na chudobu pøi nìm, tak že by se prodal pøíchozímu aneb hosti tvému, aneb obyvateli, kterýž jest z èeledi cizí, ⁴⁸ Když by se tedy prodal, mùže zase vyplacen býti. Nikdo z bratøí jeho vyplatí ho. ⁴⁹ Buïto strýc jeho, aneb syn strýce jeho vyplatí jej, aneb nikdo z pøátel krevních jeho, z rodiny jeho, vyplatí ho; aneb jestli potom sám bude moci s to býti, vyplatí se. ⁵⁰ I poète se s tím, kterýž ho koupil, od léta, v kterémž se jemu prodal, až do léta milostivého, aby peníze, za ni¿ jest prodán, byly vedlé poètu let; a jakožto s nájemníkem, tak se s ním stane. ⁵¹ Jestliže ješti mnoho let zùstává k létu milostivému, vedlé nich navrátí výplatu svou z peníz, za ni¿ koupen jest. ⁵² Pakli málo zùstává let do léta milostivého, tedy poète se s ním, a vedlé poètu let jeho navrátí výplatu svou. ⁵³ Tak jako s èeledínem roèním nakládáno bude s ním; nebude nad ním tvrdì panovati pøed oèima tvýma. ⁵⁴ Pakli by se nevyplatil v tìch letech, tedy vyjde léta milostivého on, i synové jeho s ním. ⁵⁵ Nebo synové Izraelští jsou moji služebníci, služebníci moji jsou, kteréž jsem vyvedl z zemi Egyptské: Já Hospodin Bùh váš.

26

¹ Nedìlejte sobì modl, ani obrazu rytého, aneb sloupu nevyzdvihnete sobì, ani kamene malovaného v zemi vaší nestavìjte, abyste se jemu klanìli; nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ² Sobot mých ostøíhejte, a svatynì mé se bojte:

Já jsem Hospodin. ³ Jestliže v ustanoveních mých choditi budete, a pøikázání mých ostøíhajíce, budete je èiniti: ⁴ Tedy dám vám dešti vaše èasy svými, a zemì vydá úrody své, a stromoví polní vydá ovoce své, ⁵ Tak že mlácení postihne vinobraní, a vinobraní postihne setí. I budete jísti chléb svùj do sytosti, a pøebývati budete bezpečnì v zemi své. ⁶ Nebo dám pokoj v zemi, i budete spáti, a nebude, kdo by vás pøedìsil; vypléním i zvlò zlou z zemì, a meè nebude procházeti zemì vaší. ⁷ Nýbrž honiti budete nepøátely své, a padnou pøed vámi od meèe. ⁸ Pìt vašich honiti jich bude sto, a sto vašich honiti bude deset tisícù, i padnou nepøátelé vaši pøed vámi od meèe. ⁹ Nebo obrátím tváø svou k vám, a dám vám zrùst, a rozmnožím vás, a utvrdím smlouvu svou s vámi. ¹⁰ A jísti budete úrody nikolikaleté, a když nové pøijdou, staré vyprázdníte. ¹¹ Vzdílám pøíbytek svùj u prostøed vás, a duše má nebude vás nenávidìti. ¹² A procházeti se budu mezi vámi, a budu Bohem vaším, a vy budete lidem mým. ¹³ Já jsem Hospodin Bùh váš, kterýž jsem vyvedl vás z zemì Egypťských, abyste jim nesloužili, a polámal jsem závory jha vašeho, abyste chodili prosti. ¹⁴ Pakli nebudete mne poslouchati, a nebudete èiniti všech pøikázání tìchto, ¹⁵ A jestli ustanovení má zavržete, a soudy mé zoškliví-li sobì duše vaše, tak abyste neèinili všech pøikázání mých, a zrušili byste smlouvu mou: ¹⁶ Já také toto uèiním vám: Uvedu na vás strach, souchotiny a zimnici páleivou, což zkazí oèi vaše, a bolestí naplní duši. Semeno své nadarmo síti budete, nebo nepøátelé vaši snídí je. ¹⁷ Postavím zùøivou tváø svou proti vám, tak že poraženi budete od nepøátel svých, a panovati budou nad vámi ti, kteøíž vás nenávidí. Utíkati budete, ano vás žádný nehoní. ¹⁸ Jestliže ani tak poslouchati mne nebudete, tedy ještě sedmkrát více trestati vás budu pro høíchy vaše. ¹⁹ A potru

vyvýšenost síly vaší, a uèiním nebe nad vámi jako železo, a zemi vaši jako mii. ²⁰ Nadarmo bude vynaložena síla vaše, nebo zemi vaše nevydá vám úrody své, a stromoví zemi nevydá ovoce svého. ²¹ Jestliže pak se mnou maní zacházeti budete, a nebudete mne chtítí poslouchati, tedy pøidám na vás sedmkrát více ran vedlé høíchù vašich. ²² A pustím na vás zvìř polní, kteráž uvede na vás sirobu, a vyhubí hovada vaše a umenší vás; i zpuštou cesty vaše. ²³ Pakli ani potom nenapravíte se, ale vždy se mnou maní zacházeti budete, ²⁴ I já s vámi maní zacházeti budu, a bítí vás budu sedmkrát více pro høíchy vaše. ²⁵ A uvedu na vás meè, kterýž vrchovatì pomstí zrušení smlouvy. I shrnete se do míst svých; tam pošli mor mezi vás, a dáni budete v ruce nepøátelùm. ²⁶ A když polámi vám hùl chleba, tedy deset žen pèci bude chléb váš v peci jedné, a zase chléb váš odvažovati vám budou. Budete pak jísti, a nenasytíte se. ²⁷ Pakli i s tím nebudete mne poslouchati, ale pøedce maní se mnou zacházeti budete: ²⁸ I já také v hnìvì maní s vámi zacházeti budu, a trestati vás budu i já sedmkrát více pro høíchy vaše. ²⁹ A budete jísti tìla synù svých, a tìla dcer svých. ³⁰ A zkazím výsosti vaše, a vypléním sluneènè obrazy vaše, a skladu tìla vaše na špalky ukydaných bohù vašich, a duše má bude vás nenávidìti. ³¹ Mìsta vaše dám v zpuštìnì, a uèiním, aby zpuštly svatynì vaše, aniž více zachutnám obìti vùnì pøíjemné vaší. ³² Já zpuštím zemi, tak že ztrnou nad ní nepøátelé vaši, kteøíž bydliti budou v ní. ³³ Vás pak rozptýlím mezi národy, a uèiním, aby s dobytým meèem vás honili. I bude zemi vaše vyhubena, a mìsta vaše zpuštou. ³⁴ A tehdy zemi užive sobot svých po všecy dny, v nichž pustá bude, vy pak budete v zemi nepøátel svých. Tehdáž, pravím, odpoèine zemi, a užive sobot svých. ³⁵ Po všecy dny, v nichž pustá bude, odpoèívati bude; nebo neodpoèívala v soboty vaše, když

jste vy bydlili v ní. ³⁶ Kteříž pak ještě pozůstanou z vás, uvedu strach na srdce jejich v krajinách nepřátel jejich, tak že zažene je chøest listu vïtrem chøestícího. I budou utíkati, rovnì jako pøed meèem, a padnou, an jich žádný honiti nebude. ³⁷ A budou padati jeden pøes druhého jakožto od meèe, aè jich žádný honiti nebude; aniž kdo z vás bude moci ostáti pøed nepřátely svými. ³⁸ I zahynete mezi národy, a zžïøe vás zemì nepřátel vašich. ³⁹ Kteříž pak pozůstanou z vás, svadnouti budou pro nepravost svou v zemi nepřátel vašich, ano i pro nepravosti otcù vašich s nimi usvadnou. ⁴⁰ Ale jestliže budou vyznávati nepravost svou, a nepravost otcù svých vedlé pøestoupení svého, kterýmž pøestoupili proti mnì, a maní se mnou zacházeli, ⁴¹ I já také že jsem maní s nimi zacházel, a uvedl je do zemì nepřátel jejich; jestliže, pravím, tehdáž poníží se srdce jejich neobøezané, a schválí pokutu nepravosti své: ⁴² Tedy rozpomenu se na smlouvu svou s Jákobem, a na smlouvu svou s Izákem, i na smlouvu svou s Abrahamem rozpomenu se; také i na tu zemì pamìtliv budu. ⁴³ Mezi tím zemì jsuc jich zbavena, užive sobot svých, kdyžto zpuština bude pro nì. Tehdáž oni schválí pokutu nepravosti své proto, že všelijak soudy mými pohrdali, a ustanovení má zošklivila sobì duše jejich. ⁴⁴ A však i tak, když by v zemi nepřátel svých byli, nezavrhl bych jich, a nezošklivil jich sobì, abych je mìl do konce zkaziti, a zrušiti smlouvu svou s nimi; nebo já jsem Hospodin Bùh jejich. ⁴⁵ Ale rozpomenu se na nì pro smlouvu uèinìnou s pøedky jejich, kteréž jsem vyvedl z zemì Egyptské pøed oèima pohanù, abych jim byl za Boha: Já Hospodin. ⁴⁶ Ta jsou ustanovení a soudové, i zákonové, kteréž vydal Hospodin na hoøe Sinai skrze Mojžíše, aby byli mezi ním a mezi syny Izraelskými.

27

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ² Mluv synùm Izraelským a rci jim: Když by kdo slibem oddal duše Hospodinu, vedlé ceny tvé dá výplatu. ³ Tato pak bude cena tvá: Osobì mužského pohlaví, poèna od toho, kterýž jest ve dvadcíti letech, až do šedesátiletého, uložíš výplatu padesáte lotù stōbra vedlé lotu svatynì. ⁴ Pakli ženského pohlaví bude, uložíš výplatu tōidceti lotù. ⁵ A od pítiletých až do dvadcítiletých uložíš výplatu, za osobu mužského pohlaví dvadceti lotù, ženského pak deset lotù. ⁶ A od dítièe jednoho mìsíce zstáøí až do pítiletých, uložíš za pachole pít lotù stōbra, a za dìvèè tōi loty stōbra. ⁷ Od šedesáti pak let a výše, bude-li muž, uložíš výplatu patnácte lotù, a ženì deset lotù. ⁸ Pakli bude tak chudý, že by nemohl uložené výplaty dáti, tedy postaven bude pøed knìzem, aby mu knìz uložil výplatu. Podlé toho, seè bude moci býti ten, kdož slib uèinil, uloží mu výplatu. ⁹ Jestliže by pak kdo hovado z tìch, kteréž se obítují Hospodinu, slíbil, každé, kteréž dá z nich Hospodinu, svaté bude. ¹⁰ Nesmìní ho, aniž dá jiného za nì, lepšího za horší, aneb horšího za lepší. Jestliže by pak jakýmkoli zpùsobem je smìnil, hovado za hovado, tedy ono i toto, kteréž za nì dáno, svaté bude. ¹¹ Pakli by které neèisté hovado slíbil, z jehož pokolení neobítují obíti Hospodinu, tedy postaví to hovado pøed knìzem. ¹² A bude je šacovati knìz, buì ono dobré aneb zlé. Jakž je knìz cení, tak buì. ¹³ Pakli bude chtítì vyplatiti je, pøídá pátý díl nad cenu tvou. ¹⁴ Když by pak nikdo posvìtil domu svého, aby byl svatý Hospodinu, bude jej knìz ceniti, buìto že by dobrý byl aneb zlý. Jakž jej procení knìz, tak zùstane. ¹⁵ Pakli ten, kterýž posvìtil domu svého, chtìl by jej vyplatiti, pøídá pátý díl penìz nad cenu tvou, i bude jeho. ¹⁶ Jestliže by kdo díl pole didictví svého posvìtil Hospodinu, tedy budeš

je ceniti vedlé toho, jakž se osívá. Chomer jeèmene kde se vseje, za padesáte lotù støibra cenìno bude. ¹⁷ Jestliže by hned od léta milostivého posvìtil pole svého, tedy vedlé ceny tvé zùstane. ¹⁸ Pakli by po létì milostivém posvìtil pole svého, tedy seète mu knìz peníze vedlé poètu let zùstávajících ještì do léta milostivého, i odejme to z ceny tvé. ¹⁹ Chtìl-li by pak vyplatiti pole ten, kterýž ho posvìtil, pøidá pátý díl penìz nad cenu tvou, a zùstane jemu. ²⁰ Nevyplatil-li by pak pole toho, a prodáno by bylo nikomu jinému, nemùže víc vyplaceno býti. ²¹ I bude pole to, když svobodné vyjde léta milostivého, svaté Hospodinovo, jakožto pole posvìcené; knìzi bude v dìdictví jeho. ²² Jestliže pak pole koupené, kteréž by nebylo z pole dìdictví jeho, posvìtil Hospodinu, ²³ Tedy seète mu knìz summu ceny jeho až do léta milostivého, i dá cenu jeho v ten den, jako posvìcenou Hospodinu. ²⁴ V létì milostivém navrátí se pole k tomu, od kohož bylo koupeno, jehož dìdictví jest pole to. ²⁵ Všelíká pak cena tvá bude vedlé lotu svatynì. Lot pak váží dvadecetì haléøù. ²⁶ Ale prvorozeného, což právem prvorozenství dává se Hospodinu z hovad, nižádný neposvìtí, buìto z skotù aneb z bravù; Hospodinovo jest prvé. ²⁷ A jestliže by z hovad neèistých bylo, vyplatí je vedlé ceny tvé, a pøidá pátý díl nad ní. Pakli[†] nebude vyplaceno, tedy nech[†] jest prodáno vedlé ceny tvé. ²⁸ Všelíká pak víc posvìcená, kterouž by nikdo slibem posvìtil Hospodinu ze všech vící, kteréž má, buì z lidí aneb z hovad, aneb z pole dìdictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována; nebo všecko, což takovým slibem posvìceno jest, víc nejsvìtější bude Hospodinu. ²⁹ Všelíké hovado tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od èlovìka, nebude vyplacováno, ale smrtí umøe. ³⁰ Všickni také desátkové zemì, buì z semene zemì, aneb z ovoce stromù, Hospodinovi budou; nebo

posvíceni jsou Hospodinu. ³¹ Bude-li kdo chtít vyplatit desátky své, pátý díl jejich pøidá nad ni. ³² A všeliký desátek z volù aneb drobného dobytka, jakž pøichází pod hùl pastýøe, každý ten desátek svatý bude Hospodinu. ³³ Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo èili zlé, aniž ho smìní. Pakli je pøedce smìní, bude to i ono odmìnìné svaté, a nebude vyplaceno. ³⁴ Ta jsou pøikázání, kteráž pøikázal Hospodin Mojžíšovi na hoøe Sinai, aby je oznámil synùm Izraelským.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900